

Sapatin Vartija

Heinä-Syyskuu 2022

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyssurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

**Kansikuvat: etukansi: vesiputous Italiassa
takakansi: Seminaarilla Italiassa**

Uskomme koetus

Tänä koettelemusten aikakautena me tarvitsemme toinen toistemme rohkaisua ja lohdutusta. Saatanan kiusaukset ovat nyt suuremmat kuin milloinkaan ennen, sillä hän tietää, että hänen aikansa on lyhyt sekä että pian jokaisen kohtalo on ratkaistu joko elämäksi tai kuolemaksi. Ei ole ensinkään aikaa vaipua masentumukseen ja kiusaukseen. Meidän tulee pysyä kestävinä kaikissa ahdistuksissamme luottaen kokonaan Jaakobin kaikkivoipaan Jumalaan. Herra on osoittanut minulle, että hänen armonsa kyllä riittää kaikkiin koettelemuksiimme. Vaikka ne ovatkin suuremmat kuin konsanaan ennen, niin täydellisesti turvaamalla Jumalaan me saatamme kuitenkin voittaa jok'ainoaan kiusauksen ja suoriutua voittoisina taistelusta hänen armonsa avulla.

Jos kestämmme koetuksissamme ja saamme voiton saatanan kiusauksista, kestämmme myös uskomme koetuksen, mikä on kultaa kallisarvoisempi, ja olemme vahvemmat ja paremmin valmistuneet kohtaamaan seuraavaa koetusta. Mutta jos annamme tilaa masentumukselle ja saatanan kiusauksille, heikennymme emmekä saa mitään palkkaa koetuksestamme emmekä ole niin hyvin valmistuneet uutta koetusta varten. Tällä tavoin käymme yhä voimattommiksi, kunnes vihdoin saatanan tahdosta olemme hänen orjiaan. Meidän tulee pukeutua Jumalan koko sota-asuun ollaksemme minä hetkenä tahansa valmiit taisteluun pimeyden valtoja vastaan. Kiusausten ja koetusten hyökätessä kimppuumme tulee meidän mennä Jumalan tykö ja taistella rukouksessa hänen kanssaan. Hän ei tahdo meitä lähettää tyhjinä luotaan, vaan antaa meille armoa ja voimaa voittaaksemme ja murtaaksemme vihollisen vallan. Oi, että kaikki näkisivät nämä asiat oikeassa valossa kärsien vaivaa niinkuin jalot Jeesuksen sotamiehet! Silloin Israel samoaisi eteenpäin vahvana Jumalassa ja hänen väkevyytensä voimassa.

Jumala osoitti minulle, että hän antoi katkeran maljan kansansa juotavaksi sitä puhdistaa ja kirkastaakseen. Malja on katkera, ja

Jumalan kansa voi sen tehdä vielä katkerammaksi nurkumalla, napolisemalla ja valittamalla. Mutta niiden, jotka sen siten vastaanottavat, täytyy juoda sen toistamiseen, koska se ei ensimmäisellä kerralla tehnyt tarkoitettua vaikutusta sydämeen. Ja jos ei toisellakaan kerralla tarkoitus toteudu, täytyy heidän juoda katkera malja uudelleen ja yhä uudelleen, kunnes sen tarkoitusperä on saavutettu, taikka muuten he jäävät saastaisiksi, sydämiltään epäpuhtaiksi. Minä näin, että katkera malja voidaan sulostuttaa kärsivällisyydellä, kestäväisyydellä ja rukouksella. Näin että se vaikuttaa tarkoituksenmukaisesti niiden sydämissä, jotka sen siten ottavat vastaan, ja Jumala saa sen kautta kunnian ja ylistyksen. Ei ole niinkään vähäpätöinen asia olla kristitty, olla Jumalan oma ja hyväksymä. Herra on näyttänyt minulle muutamia, jotka tunnustavat nykyisen totuuden, mutta joiden elämä ei ole yhtäpitävää heidän tunnustuksensa kanssa. Heidän hurskautensa mitta on aivan liian matala, ja heiltä puuttuu raamatullinen pyhyys. Toiset antautuvat turhaan ja sopimattomaan keskusteluun, toiset taas antavat jalansijaa itsekoroitukselle. Meidän ei tule pyrkiä miellyttämään itseämme, elämään ja toimimaan maailman mukaan, saavuttamaan sen tarjoomaa nautintoa ja iloitsemaan niiden seurasta, jotka ovat maailmasta, samalla odottaen saavamme hallita Kristuksen kanssa kirkkaudessa.

Meidän tulee olla osallisia Kristuksen kärsimyksistä täällä, jos tahdomme päästä osallisiksi hänen kirkkaudestaan tämän jälkeen. Jos etsimme omaa parastamme eli miten eniten voisimme itseämme miellyttää, sen sijaan että koettaisimme olla Jumalalle mieliksi sekä edistää hänen kallista, kärsivää asiaansa, niin me tuotamme häpeää Jumalalle ja sille pyhälle asialle, jota tunnustamme rakastavamme. Meillä on ainoastaan lyhyt aika jäljellä tehdäksemme Jumalan työtä. Ei minkään pitäisi olla liian kallista uhrattavaksi Jeesuksen hajalla olevan ja raadellun lauman pelastukseksi. Ne, jotka nyt tekevät liiton Jumalan kanssa uhreilla, kootaan pian kotiin saamaan runsaan palkan sekä omistamaan uuden valtakunnan iankaikkisesta iankaikkiseen.

Oi, eläkäämme kokonaan Herralle ja osoittakaamme hyvin järjestetyssä elämässä ja jumalallisessa vaelluksessa, että olemme olleet Jeesuksen seurassa, että olemme hänen sävyisiä ja vaatimattomia seuraajiaan. Meidän tulee tehdä työtä, niin kauan kuin päivä on, sillä pimeän ahdistuksen ja tuskan yön tultua työ Herralle on oleva liian myöhäistä. Jeesus on vielä pyhässä temppelissään, ja hän tahtoo nyt vastaanottaa uhrimme, rukouksemme, puutteellisuksiemme ja syntiemme tunnustuksen, hän tahtoo antaa anteeksi kaikki Israelin rikokset, jotta ne pyyhittäisiin pois, ennenkuin hän poistuu pyhäköstä. Kun Jeesus jättää pyhäkön, niin silloin pyhät ja vanhurskaat ovat yhä edelleenkin pyhiä ja vanhurskaita, sillä kaikki heidän syntinsä pyyhitään silloin pois ja heidät merkitään elävän Jumalan sinetillä. Mutta epävanhurskaat ja saastaiset ovat yhä edelleenkin epävanhurskaita ja saastaisia, sillä silloin ei pyhäkössä enää ole pappia, joka esittäisi heidän uhrejaan, tunnustuksiaan ja rukouksiaan Isän valtaistuimen edessä. Sen vuoksi kaiken, mitä tehdään sielujen pelastamiseksi tulevan vihan rajuilmalta, täytyy tulla tehdyksi, ennen kuin Jeesus jättää taivaallisen pyhäkön kaikkein pyhimmän.

Pienelle laumalle.

Rakkaat veljet ja sisaret: Herra antoi minulle tammikuun 26 p:nä v. 1850 näyn, jonka tahdon teille kertoa. Minä näin, että muutamat Jumalan kansasta ovat tylsistyneet, tulleet toimeettomiksi ja ovat ainoastaan puoliksi hereillä. He eivät käsitä aikaa, jossa elämme, eivätkä tiedä että sisälle on astunut mies, kädessään »rikkaharja» ja että muutamat ovat vaarassa tulla lakaistuksi pois. Pyysin Jeesusta, että hän pelastaisi heidät, säästäisi heitä vähän kauemmin ja antaisi heidän tulla näkemään pelottavan vaaransa, jotta he valmistautuisivat, ennen kuin on ikuisesti liian myöhäistä. Enkeli sanoi: »Hävitys tulee niin kuin väkevä pyörremyrsky.» Minä pyysin enkeliä säälimään ja pelastamaan niitä, jotka rakastivat tätä maailmaa, niitä, jotka olivat kiintyneet omaisuuteensa ja jotka eivät olleet halukkaita siitä luopumaan ja sitä uhraamaan siten kiiruhtaakseen sanoman julistajia heidän matkallaan nälkäisiä lampaita

ruokkimaan, lampaita, jotka kuolevat hengellisen ravinnon puutteessa.

Nähdessäni sieluraukkojen kuolevan nykyisen totuuden puutteessa, nähdessäni, miten muutamat, jotka tunnustivat uskovansa totuuteen, antoivat heidän kuolla pidättämällä Jumalan työn edistämiseksi välttämättömästi tarvittavat varat, tunsin ylen suurta tuskaa ja pyysin enkeliä poistamaan näyn katseiltani. Minä näin, kuinka muutamat Jeesuksen tykö tulevat nuoren miehen lailla menivät pois murheellisina (Matt. 19:16-22), kun Jumalan asia vaati osan heidän tavarastaan. Näin myöskin, että tulviva rangaistus kohtaa heidät temmaten mukaansa koko heidän omaisuutensa, ja silloin on oleva liian myöhäistä uhrata maallista tavaraa ja koota aarteita taivaaseen.

Sen jälkeen minä näin ihanan, kauniin ja suloisen Lunastajani. Näin hänen jättävän kirkkauden valtakunnan ja tulevan tähän pimeään, yksinäiseen maailmaan antaakseen kalliin elämänsä ja kuollakseen vanhurskaana jumalattomien edestä. Näin hänen kärsivän julmaa herjausta ja ruoskintaa, kantavan orjantappurakruunua, hikoilevan suuria veripisaroita yrttitarhassa koko maailman syntitaakan painaessa hänen harteitaan. Enkeli kysyi: »Minkä tähden?» Oi, minä näin ja tiesin, että se tapahtui meidän tähtemme. Meidän syntiemme tähden hän kärsi kaiken tämän voidakseen omalla kalliilla verellään lunastaa meidät Jumalalle.

Sitten näin jälleen ne, jotka eivät olleet halukkaita luovuttamaan tämän maailman tavarastaan pelastaakseen hukkuvia sieluja lähettämällä heille totuutta silloin, kun Jeesus vielä esiintyi Isän edessä vedoten vereensä, kärsimyksiinsä ja kuolemaansa heidän puolestaan, silloin, kun Jumalan lähettiläät vielä odottivat lähteäkseen ilmoittamaan heille pelastavaa totuutta, jotta he olisivat tulleet merkityiksi elävän Jumalan sinetillä. Joillekin, jotka tunnustavat uskovansa nykyiseen totuuteen, on vastahakoista jo sekin, että ojentavat sanansaattajille rahan, mikä kuuluu Jumalalle itselleen ja minkä hän on heidän haltuunsa uskonut.

Jälleen minulle näytettiin kärsivä Jeesus sekä hänen syvä rakkautensa, mikä johti hänet antamaan elämänsä ihmisten edestä, samoin minulle näytettiin niiden elämä, jotka lukeutuivat Jeesuksen seuraajiksi ja joilla oli

tämän maailman hyvyttä, mutta joiden mielestä oli liian suurta luovuttaa sitä pelastustyön tukemiseksi. Enkeli kysyi: »Voivatko sellaiset päästä taivaaseen?» Toinen enkeli vastasi: »Ei, ei koskaan, ei koskaan, ei koskaan. Ne, jotka eivät osoita omaavansa innostusta Jumalan asiaan maan päällä, eivät saata milloinkaan laulaa lunastavan rakkauden laulua ylhäällä.» Näin, että se nopea työ, mitä Jumala tekee maan päällä, tullaan vanhurskaudessa pian päättämään sekä että sanansaattajien tulee rientää ripeästi eteenpäin etsiessään hajalla olevaa laumaa. Eräs enkeli lausui: »Ovatko kaikki sanansaattajia?» Toinen enkeli vastasi: »Ei, ei! Jumalan sanansaattajilla on sanoma.»

Minä näin, että eräät kulkijat, joilla ei ollut mitään sanomaa Jumalalta, estivät ja häpäisivät Jumalan asiaa. Sellaisten on tehtävä Jumalalle tili jokaisesta käyttämästään markasta matkustellessaan siellä, missä heidän velvollisuutensa ei ollut matkustaa, koska rahat olisi voitu käyttää Jumalan asian edistämiseksi. Samaten vaaditaan heidät tilille, sen tähden että ovat antaneet sielujen kärsiä nälkää ja kuolla hengellisen ravinnon puutteessa, jota ravintoa Jumalan kutumat ja valitsemat lähettiläät olisivat voineet noille sieluille jakaa, jos heillä olisi ollut varoja käytettävänä. Minä näin, että ne, joilla on voimia auttaa ja tukea Jumalan asiaa tekemällä työtä käsillään, ovat yhtä suuressa edesvastuussa voimistaan kuin toiset omaisuudestaan.

Voimakas järkkyminen on alkanut, ja se on jatkuva. Jokaisen, joka ei asetu rohkeasti ja järkkymättömästi totuuden puolelle, jokaisen, joka ei uhraa jumalalle ja hänen asialleen, tulee tuo järkkyminen ravistamaan pois. Enkeli sanoi: »Luuletteko, että joitakuita pakotetaan uhraamaan? Ei, ei! Uhrauksen pitää olla vapaaehtoista. Pellon ostaminen vaatii kaiken.» Rukoilin Jumalaa säästämään kansaansa, josta muutamat olivat uupumaisillaan ja kuolemaisillaan. Sen perästä minä näin, että Kaikkivaltiaan tuomiot kiireesti lähestyivät, ja minä pyysin enkeliltä saada puhua hänen kielellään kansalle. Tämä sanoi: »Kaikki Siinain vuoren jyrinät ja salamat eivät voisi vaikuttaa niihin, joihin Jumalan sanan selvät totuudet eivät voi vaikuttaa. Enkelinkään sanoma ei heitä

herättäisi.»

Sen jälkeen minä katselin Jeesuksen kauneutta ja suloisuutta. Hänen pukunsa oli valkoisempi vaikeinta valkoista väriä. Kieli ei kykene kuvaamaan hänen ihanuuttaan ja ylevää rakastettavuuttaan. Kaikki, kaikki, jotka pitävät Jumalan käskyt, pääsevät porteista sisälle kaupunkiin. Heillä on oikeus elämänpuuhun, ja he saavat iäti olla suloisien Jeesuksen luona, hänen, jonka kasvot loistavat keskipäivän aurinkoa kirikkaemmin.

Huomioni kiinnitettiin Aadamiin ja Eevaan Eedenissä. He söivät kielletystä puusta, ja heidät karkoitettiin pois puutarhasta. Silloin välkkyvä miekka pantiin elämänpuun juurelle, jotteivät he söisi sen hedelmistä eivätkä pysyisi kuolemattomina syntisinä. Elämänpuun tehtävänä oli kuolemattomuuden ikuistuttaminen. Kuulin enkelin kysyvän: »Kutka Aadamin perheestä ovat kulkeneet välkkyvän miekan ohi ja syöneet elämänpuusta?» Kuulin toisen enkelin siihen vastaavan: »Ei ainoakaan Aadamin jälkeläisistä ole kulkenut välkkyvän miekan ohi eikä ole syönyt siitä puusta; sen vuoksi ei ole edes yhtä ainoata kuolematonta syntistä. Se sielu, joka syntii tekee, sen pitää kuoleman iankaikkisella kuolemalla — kuolemalla, joka kestää iankaikkisesti ja jonka suhteen ei mitään ylösnousemustoivoa ole olemassa; ja sitten Jumalan viha leppy.

Pyhät lepäävät pyhässä kaupungissa ja hallitsevat kuninkaina ja pappeina tuhannen vuotta; sitten astuu Jeesus, pyhät mukanaan, Öljyvuorelle. Vuori halkeaa kahtia muodostaen valtavan tasangon, jolle Jumalan paratiisi sijoitetaan. Muu osa maasta puhdistetaan vasta tuhannen vuoden kuluttua, jolloin jumalattomat kuolleet heräävät ja kokoontuvat kaupungin ympärille. Jumalattomien jalat eivät milloinkaan saastuta uudistettua maata. Taivaasta sataa Jumalalta tulta ja kuluttaa heidät — polttaa sekä juuren että oksat. Juurella tarkoitetaan saatanaa ja oksilla hänen lapsiaan. Sama tuli, joka kuluttaa jumalattomat, puhdistaa myöskin maan.»

H.k. 55-59.

Miksi seurakunta on vielä olemassa?

Me kaikki vietämme vuosittain syntymäpäiväämme. Se onkin erikoinen päivä, jolloin voimme kiittää Jumalaa menneisyydestä ja uskoa tulevaisuus Hänen haltuunsa. Myöskin uuden testamentin seurakunnalla on syntymäpäivä. Helluntai, sillä silloin opetuslapset saivat Pyhän Hengen kasteen ja vasta sen jälkeen heidän tuli aloittaa lähetystyö. Vaikka tämä ensimmäinen seurakunta Jerusalemissa oli vain paikallinen, siitä alkoi maailman laajuinen seurakunta. Mutta miksi Jumala halusi, että täällä maan päällä on oltava seurakunta? Ja, mikä on sen tehtävä?

1. Ylistää Jumalaa.

Efeseuksen kirjeen 1:6, 12 ja 14 kirjoittaa apostoli Paavali, että Kristus on kutsunut seurakuntansa ” kirkkauden kiitokseksi”. Siis seurakunnan tehtävä on ylistää ja kiittää Jumalaa ja tehdä Hänet suureksi. Meidän tehtävä on yhä enemmän ja enemmän oppia tuntemaan Hänet ja seurata Hänen ”jalkansa jälkiä”. Rakkautemme Häneen tulee näkyville, että pidämme Hänen käskynsä. Joh.14:15 luumme: Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni. Eteenpäin jakeessa 21 sanotaan: ...jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa. Tämä rakkaus sisältää myös rakkauden lähimmäisiimme.

2. Rakentaa seurakuntaa.

Jeesus sanoo Matteuksen 16:18 ” minä rakennan seurakuntani”. Hän itse rakentaa, mutta me saamme olla tässä työssä mukana. Seurakunta on yhä vielä rakennusmaa ja jokainen meistä auttaa tuossa työssä niiden lahjojen mukaan, mitä Herra hänelle on antanut. Ei vain sapattina, vaan myös arkiviikon aikana. Ensimmäisen seurakunnan merkki oli, että he jakoivat kaiken keskenään, eikä kenelläkään ollut puutetta. Meillä läntisissä hyvinvointivaltioissa ei materiaallinen apu ole niin tarpeellista, mutta hengellinen sitä enemmän. Meidän tulee pitää huolta toinen toisistamme, rukouksien, rohkaisun, lohdutuksen tai käytännöllisen avun kautta. Ja että otamme aikaa lähimmäisillemme.

3. Viedä evankeliumia eteenpäin.

Matteuksen 28:18 – 20 luumme sen meille kaikille tutun

lähetykskäsken: ” Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi. Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” Siis Jumalan tahto on, että seurakunta, minä ja sinä, viemme pelastussanomaa eteenpäin. Työpaikalla, vapaaaikana ja missä vain olemme. Herra antakoon myös meille sen Pyhän Hengen kasteen, jotta voisimme olla opetuslapsia Hänen seurakunnassaan.

Birgitta-sisko

”Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti...”

Kristityn elämä on jatkuvaa taistelua

Siitä lähtien, kun Aadam ja Eeva rikkoivat Jumalan tahdon ja söivät kielletystä puusta, meidän planeettamme tuli taistelulentäksi. Tuli kuilu ihmisen ja Jumalan välille, niin syvä ja leveä, ettei ihminen omilla voimillaan ja keinoillaan voi mennä takaisin Jumalan luo. Sitä paitsi ihminen menetti sen ilon ja halun olla Jumalan yhteydessä! Hänestä tuli Jumalan vihollinen. Tuli tarpeeseen olla Sovittelija ja silta kuilun yli, että syntisen olisi mahdollisesta mennä takaisin Jumalan luo. Niin pelastussuunnitelma käynnistettiin. Kiitos Jumalalle suuresta armosta ja rakkaudesta. Kun aika oli tähtynyt Jumala lähetti Poikansa tähän maailmaan, joka valmisti meille pelastuksen tien.

”Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiensä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä.” Kol. 1:21, 22.

Pelastussuunnitelman lopputulos on täydellinen voitto synnistä ja sovinto Jumalan ja ihmisen kanssa, joka hyväksyy Vapahtajan uhrin. Tässä Raamatun paikassa oli sanottu: ”asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä.” Jumalan sanan valossa tiedämme, että Jeesus ei tee mitään ilman meidän suostumustamme. Hän ei voi tehdä meitä pyhiksi, jos emme pyri siihen, jos emme halua tehdä

yhteistä työtä Hänen kanssaan. Tässä kuolevaisessa ruumissa, meidän tulee valmistautua ikuisuutta varten. Se tarkoittaa, että ennen kuin armonaika päättyy Jeesuksen avulla olemme jo saavuttaneet voiton synnistä ja pukeutuneet Hänen vanhurskaudellaan.

Hän antoi meille esimerkin kaikesta. Hän eli kuolevaisessa ruumiissa ja voitti niiden etujen kautta, joita tarjotaan meillekin. Hän oli jatkuvassa yhteydessä Isänsä kanssa, myös me kun olemme jatkuvassa yhteydessä Hänen kanssaan, me voitamme, Hänen avullaan. Kristityn elämä on taistelu, ilman ristiä ei voi saada kruunua. Herra meitä auttakoon.

Mikä on perusasia kristityn elämässä?

”Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niinkuin meilläkin on teitä kohtaan, vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhyudessa meidän Jumalamme ja Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa.” 1 Tess. 3:12, 13.

Jumala on rakkaus! Hänen lakinsa on rakkaus! Rakkaudesta perustettiin pelastussuunnitelma ja rakkaudesta Jumala antoi Poikansa kuolemaan, myös rakkaudesta itse Vapahtajamme suostui siihen, että meillä olisi pelastus synnistä ja ikuisesta kuolemasta.

Kaikki enkelit taivaassa palvelevat Jumalaa rakkaudesta ja täällä maan päällä todelliset kristityt palvelevat Jumalaa ja lähimmäistään rakkaudesta.

Jumalallinen ja veljellinen rakkaus on ihmeellinen ominaisuus! Se antaa meille intoa palvella koko sydämeistämme ja koemme, että ei ole raskasta palvella Jumalaa ja lähimmäistä, vaan se antaa meille ilon siihen. Jumalan sanan valossa ymmärrämme, että kun rakastamme Jumalaa yli kaiken, silloin me rakastamme myös lähimmäistä ja meillä on elävä yhteys taivaaseen. Jumala pelastaa meidät rakkautemme perusteella, Häntä ja lähimmäistemme kohtaan! Kun meillä on todellinen rakkaus sydämessämme, siellä asuu myös Isä ja Poika, Pyhän Hengen kautta. ”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.” Joh. 14:23.

Jos Jumala asuu meidän sydämessämme, me saamme asua myös Hänen kanssaan taivaassa, kun Jeesus tulee noutaman meitä pois tästä pahasta maailmasta. Palvelkaamme Herraa ja lähimmäistämme koko

sydämestämme.

Usko ja luottamus

Niin kauan kun elämme vielä täällä maan päällä tarvitsemme uskoa ja luottamusta Jumalaan. ”Varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka.” Fil. 1:6. Raamatussa on sanottu, että: ”ilman uskoa on mahdoton olla otollinen...” Jumalalle. Hebr. 11:6. Pyhä Henki jatkuvasti tekee työtänsä meissä, mutta meidän pitää uskoa, että Hänen avulla pääsemme irti kaikista heukouksistamme. Todistuksissa on sanottu, että ”...usko on käsi, joka tarttuu Jumalan lupauksiin.” Todellinen usko karkottaa kaikki epäilykset, joita vihollinen kylvää. Uskossa meidän tulee kohdata kaikki vaikeudet ja koetukset, ainoastaan silloin Jeesuksen avulla me kestämmme.

Rakas veli, rakas sisar, silloinkin kun olet yksin ja taistelu on kova, kun vanhuus ja sairaus koettelee, luota Herraan, Hän on lähellä sinua, Hän ei jätä, eikä hylkää, pidä kiinni Hänen kädestään. Hän vie sinut taivaallisen kotiin, missä ei ole vanhuutta, eikä sairautta, missä saamme iloita ikuisesti ihanasta palkasta, jonka Hän antaa meille. Herra auttakoon kansaansa.

Jumalan sinetti

”Ja minä näin erään muun enkelin kohoavan auringonnoususta, ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, ja sanoi: ”Älkää vahingoittako maata älkääkää merta, älkää myös puita, ennenkuin me olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain otsaan.” Ilm. 7:2, 3.

Me tiedämme, että elämme sinetöimisen aikaa ja ainoastaan ne, jotka saavat Jumalan sinetin he pelastuvat. Maailman merkeistä näemme, että milloin tahansa sodan tuulia lasketaan ja se tarkoittaa, että sinetöimisen työ on tehty. Elämme hyvin vakavaa aikaa. Meidän elämästämme riippu saammeko Jumalan sinetin. Olemmeko pyhittyneet totuudessa? Se tapahtuu, kun elämme sen mukaan. ”Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen.” 1 Tess. 5:23. Pyhitys kestää koko elämämme ajan. Tässä työssä on hyvin tärkeää, ettemme murehduta Pyhää Henkeä. ”Älkääkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille

annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.” Ef. 4:30.

Pyhää Henki on annettu sinetiksi meille, sen vuoksi, koska Hän valaisee meille missä meillä on vikoja ja meidän tulee Hänen avulla tehdä korjauksia ja elää Hengen mukaan. Tarvitsemme Pyhän Hengen voitelua, että hengelliset silmiämme olisivat kykeneviä näkemään puutteemme ja vaarat, jotka ovat ympärillämme. ”Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala, joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme.” 2 Kor. 1:21, 22.

Sen jälkeen, kun Jumala on laittanut sinettinsä meihin, se tarkoittaa, että kuulumme Hänelle ja ikuisella kuolemalla ei ole valtaa meihin, silloin me pelastumme, kun Vapahtajamme tulee.

Raamatun ja Todistuksien perusteella tiedämme, että sapatti on Jumalan sinetti, koska neljännessä käskyssä löytyy sinetin kolme asiaa: nimi, arvonimi ja alue. Jumalan nimi – Jahve, Hänen arvonimensä on Luoja ja toimintaalue on taivaas ja maa. Miksi sitten on sanottu myös, että Pyhä Henki on annettu sinetiksi meille? Koska ilman Pyhää Henkeä sapatti ei voi pyhittää meitä. Se on pyhityksen merkinä, ainoastaan niille, jotka noudattavat sitä Hengen mukaan.

Sapatti on koetuskivi ja ainoastaan ne, jotka nuoudattavat sen uskollisesti Herran avulla joka tilanteessa, saavat Jumalan sinetin. Jeesuksen avulla kaikki on mahdollista: ”että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen. Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi.” Ef.1:12, 14.

”Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti”

Meidän Vapahtajamme ennusti mitä tulee tapahtumaan ennen Hänen takaisin tuloansa. Hän ilmoitti, että loppua lähstyessä hengellinen taistelu kovenee ja Hän sanoi: ”Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.” Matt.24:13. Hän on luvannut, että on meidän kanssamme, silloin kun Hän taistelee puolestamme voitto on varma. ”Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä.” 1 Kor. 1:8. Hän on

vahvistamassa meittä päivittäin.

Jeesus ei jätä työtänsä meissä kesken. Hänellä on suuri ilo, kun tottelevaisena seuraamme Häntä ja muutumme Hänen kuvansa kaltaisiksi. Hänellä on vielä paljon kallisarvoisia läksyitä meille, joiden kautta me vahvistumme ja kasvamme uskon tiellä. Jotkut läksyt ovat hyvin vaikeita omaksua, mutta jälkikäteen me käsitämme ne ja ymmärrämme, että niiden avulla taivaallinen Opettaja valmistaa meitä ikuisuutta varten. Hänellä tulee olemaan suuri ilo nähdä meidät kerran taivaan kodissa. Siellä saamme levähtää pitkästä taistelusta, siellä saamme olla ikuisesti turvassa! Vielä vähän aikaa ja Herramme tulee! Palvelkaamme Häntä rakkaudesta, että pelastuisimme. Tulkoon Hänelle kunnia ja kiitos kaikesta! Aamen.

Veli Vladimir Marinov

Onnellinen koti-unelma vai todellisuus

III. Lisää Tunnusmerkkejä puolison Valinnassa

Mitä useampia valinnan mahdollisuuksia on sitä vaikeampi on tehdä oikeita valintoja. Erityisen vaikeaa on valita, jos on kyse valita hyvin kallis esine jota ei voi vaihtaa. Tämä tilanne on olemassa kun pitää valita kenen kanssa haluaa elää yhdessä lopun elämänsä. Henkilö, josta on kyse on äärettömän kallis, sillä Jumala on luonut hänet. Luojan tarkoitus avioliitosta on että häntä ei voi vaihtaa häntä johonkin toiseen. ”*Minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.*” sanoo Jeesus. Matt.19:6.

Elämäntoveria valittaessa näissä vaaditaan se hyvää harkintaa, vakavia rukouksia, paljon viisautta ja armoa. Miten tärkeä perhe on, selviää tästä, että se on yhteiselämän muoto, joka kattaa koko maailman ja täyttää sen tehtävän minkä Jumala on sille antanut. 1. Moos.2:18-25. Jumala loi miehen ja naisen, jotka täydensivät toisiaan, siittää ja kasvattaa lapsia jotka vuorostaan perustavat uusia perheitä. Tämä pieni rajattu maailma, jota pitää yhdessä verisiteet, ei ole keinotekoinen ihmisen luoma. Perhe ei ole liioin mikään monivaiheinen ja hidas kehitys. Siksi sitä ei voi muuttaa tai purkaa miten vain. Jumala tarkoitti, että puoliset perheessä luottaisivat

ja auttaisivat toisiaan ja että heidän rakkautensa olisi hänen rakkautensa kaltainen. Perhe on mitä luonnollisin ympäristö yksilölle juurtua ja kehittyä. Perhe on pienin solu yhteiskunnassa, perusta yhteiskunnan hyvinvoinnille, takuu kukoistavasta ja järjestäytyneestä rauhallisesta yhteiskunnasta. Platon kutsui perhettä valtion perussoluksi. Tohtori Kurt Koch kirjoittaa: *“Jos perherakenne murrettaisiin, niin luhistuisi myös koko yhteiskunta rakenne.”*

Perheen olemassa olo on uhattuna tänä päivänä. Eikä se ole mikään ihme, koska yleiset normit ja arvioinnit vaikuttavat perheen laatuun ja ominaisuuteen sekä asemaan yhteiskunnassa. Tämä selittää sen miksi niin monet perheet eivät ole tänä päivänä sitä mitä niiden tulisi olla. ”Jokainen sukupolvi arvostelee kasvavaa sukupolvea ja puhuu kaihoisesti siitä vanhasta hyvästä ajasta.”

Aihetta on kyllä molempiin nykyaikana. Mihin hyvänsä käännyimme niin kohtaamme epäjärjestystä, väkivaltaa sekä epäoikeudettomuutta. Rikollisuutta, hillitömyyttä ja monet vahingolliset huvitukset lyövät leimansa meidän aikaamme. Epäilemättä kärsii nuoret varsinkin voimassa olevien olosuhteiden vallitessa. Pääsyynä näihin epäkohtiin minusta näyttää olevan seuraavat syyt:

1. Ei lainkaan, tai riittämätön uskonnon opetus kouluissa.
2. Vanhemmillä ei ole itsekunnioitusta ja ovat välinpitämättömiä lapsiansa kohtaan.
3. Äidinrakkauten puute, turvallisuuden ja lämmön puute.
4. Huvit joita vanhemmat eivät pysty hallitsemaan mitenkään, esim; myöhäiset yhdessä olot kavereiden kanssa peliluolissa ja diskoteekit jne.
5. Alkoholin ja huumeiden käyttö.
6. Terveyttä edistävän rentoutumisen puute.
7. Tarkoituksen mukaisen fyysisen ja henkisen toiminnan puute.

Huolimatta aikamme vahingollisten vaikutusten ja moraalisen rappeutumisen, voi kaksi puolisoa ja heidän lapsensa nauttia rauhasta, onnesta sekä siunauksista, jo he suojautuvat näiden vaikutuksilta niin paljon kuin mahdollista ja ottaa Pyhä Kirja ohjenuorakseen. Jos nuoret ihmiset jotka haluavat perustaa perheen sen lisäksi ovat halukkaita

hyväksymään uskovaisten vanhempiensa neuvot, niin he voivat säästyä monelta kärsimykseltä, tuskalta, pettymyksiltä. Jos kristityssä perheessä on rakkautta, molemminpuolista ymmärrystä, turvallisuutta ja todellista iloa ja onnea, niin se johtuu siitä että Kristus on kolmantena puolisoitten liitossa.

”Ainoastaan siellä missä Kristus hallitsee, siellä voi vallita syvä ja todellinen sekä epäitsekäs rakkaus. Silloin puoliset sitoutuvat yhteen ja kaksi elämää yhdistyy sopuinnussa.” Tod. Srk:lle.s. 125. Lontoolaislehden mukaan koti on ”taistelujen maailma ulospäin ja rakkauden maailma sisäänpäin...” Se on paikka missä vatsa saa kolme aterialla päivässä ja sydän tuhat. Se on paikka missä isot ovat pieniä ja pienet isoja. Ainoa paikka maailmassa missä ihmiskunnan virheet peittyvät rakkauden manttelin alle. Tullakseen sopuointuiseksi avioliitoksi on tärkeää, että puolisoilla on seuraavaa; **Yhteinen ja syvään juurtunut Uskonkäsitys**

On hyvin vaarallista avioitua maailmallisen henkilön kanssa. Saatana tietää hyvin että avioliittopäivä on monelle nuorelle samalla loppu heidän uskonkokemukselleen ja hengelliselle soveltuvuudelle. Jonkun aikaa he ponnistelevat tosin ja myös jatkossa elävät kristillisesti, mutta heidän ponnistelunsa katoaa jatkuvan vastuksen tähden joka kohtaa heitä ei uskovaisen puolison puolelta. Aikaisemmin tämä katsottiin etuoikeudeksi jos ja kun saa puhua ilostaan ja toiveestaan Kristuksessa, mutta pian he väsyvät keskustelemaan siitä. He tietävät että hän jonka kanssa ovat yhdistyneet, eivät ole kiinnostuneita hengellisistä asioista. Tällä tavoin kutoo paha juonikkaasti kokoon epäilysten verkon, ja usko kalliiseen totuuteen kuolee heidän sydämessään. Sanom. Nuoril.s.287,288.

”Kristinuskolla pitäisi olla ratkaiseva vaikutus avioliittoa solmiessa. Hyvin usein kuitenkin tapahtuu että ne perustelut jotka johtavat tällaiseen suhteeseen ei ole sopuinnussa kristillisten periaatteiden kanssa. Saatana yrittää jatkuvasti lisätä voimiaan Jumalan kansaa vastaan harhaanjohtaen heitä ja että he liittyisivät hänen alamaistensa kanssa. Voittaakseen aikeissaan hän ponnistelee näiden edellä mainittujen keskuudessa herättämällä epäpyhiä himoja. Herra on sanassaan selvästi kieltänyt kansaansa sitoutumasta sellaisen kanssa jotka eivät rakasta Häntä.” Patr. ja Prof. s. 609, 610.

Nuoret ihmiset voivat kanssakäymisensä kautta olla siunaukseksi tai

kiroukseksi. He voivat kohottaa ja vahvistaa toisiaan uskossa, he voivat vaikuttaa toisiaan käyttäytymään hyvin, kehittämään myönteisiä taipumuksia ja saadakseen vielä laajemman ymmärryksen. Jos joku haluaa elää huolettomasti ilman uskoa, niin hän vaikuttaa kielteisesti toisiin. Herra varoittaa sanassaan suhteista uskottomien ja epäjumalia palvovien kanssa. Jokaisen joka haluaa tulla onnelliseksi tulisi seurata näitä neuvoja kaikilta osin. Varoitus koskee myös avioliittoa niiden kanssa joilla on eriävät mielipiteet uskonasioista. Katolinen kirkko kieltää jäseniään avioitumasta sellaisten kanssa joilla on eriävä käsitys uskon asioista. Jos katolilainen kuitenkin avioituu esim. protestanttisen kanssa, vaatii hänen kirkkonsa, että molemmat osapuolet lupautuvat kasvattamaan mahdolliset lapsensa katoliseen uskoon. Muussa tapauksessa he eivät saa kirkon siunausta. Oikea tosi uskovainen ei seuraa niin paljon sitä, mitä kirkko sanoo, sillä se voi olla väärässä. Hänelle Raamattu on ohjenuorana. Ja näin sanoo se koskien tätä kysymystä:

Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa, sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, he ovat minun kansani.”2.Kor. 6: 14-18.

Joku voi ehkä väittää, että tässä varoitetaan yhdistymistä uskovaisten ja uskottomien välillä. Jos joku avioituu jonkun toisen uskonnon tunnustajan kanssa, mitä itse edustaa, niin ei hän avioitu uskottoman kanssa, hänen näkemyksensä mukaan, näin ollen tämä varoitus ei koske häntä.

On todellakin näin, että eroavaisuudet eri uskonsuuntien välillä voivat johtaa samoihin ristiriitoihin ja sisältää samoja riskejä luopumukseen oikeasta uskosta niille, jotka avioituvat eri uskovien kanssa. Siksi varoitus koskee avioitumista uskovien kesken, jotka kuuluvat eri uskontunnustajiin. Väärien käsityksien ja jännitteisyyden vaarat ovat suuret. Ristiriidat tulevat päivänvaloon silloin kun asia koskee lasten kasvatusta. Välttääkseen jatkuvia erimielisyyksiä uskon asioissa täytyy molempien myötäillä tai toisen on luovuttava omista uskonkäsityksistään ja jos päätetään, ettei sotketa uskonasioita lasten kasvatukseen ja perhe-

elämään ylipäättään. Lopputulos on että lapset kasvavat ilman uskoa joka kantaa, aivan niin kuin saatana haluaakin sen, syynä on että vanhempien välinpitämättömyys varoituksen suhteen aviosta eri uskosuuntienn välillä.

Fyysinen ja Henkinen Kypsyys

Voidakseen selvitä velvollisuuksistaan ja kantaakseen ne taakat mitkä seuraavat avioliittoa tulisi nuorten ihmisten saada runsain mitoin elämän kokemuksia, ennen kuin menevät naimisiin.

“Usein nuoret miehet ja naiset avioituvat kun heidän rakkautensa on epäkypsä (kypsymätön,) heidän arvostelukykynsä on kehittymätön ja ilman tunnetta sellaiselle mikä on aitoa ja ylevää. He lupaavat toisilleen uskollisuutta ja rakkautta ainoastaan kehittymättömiltä lapsellisilta mieltymyksiensä pohjalta. Sidonnaisuudet jotka solmitaan jo lapsuusiässä päättyvät liitossa usein onnettomasti, esim: nöyryyttävissä avioeroissa. Liian varhaiset avioliitot ilman vanhempiensa suostumusta ovat harvoin onnellisia..... Nuori ihminen alle kaksikymppinen on huono arvioimaan samanikäistä henkilöä jonka kanssa hän haluaa yhdistää loppu elinajakseen. Hätköidyt avioliitot ovat syynä useampiin epäkohtiin, eikä fyysinen terveys tai henkinen joustavuus voi hyvin liian varhaisessa avioliitossa. Sitä harkitaan valitettavan vähän.” Sanomia Nuorille.s.286,287.

Eräällä lähetysmatkaallani Aasiassa minulla oli tilaisuus tavata eräs pariskunta, jonka olin vihkinyt kauan sitten ja heidän poikansa. Kun tämä poika meni naimisiin, oli hän vain 16 vuotias ja morsian 14. Kumpikaan heistä ei ollut fyysisesti eikä psyykkisesti kehittyneitä. Heidän tilateensa oli hyvin surullinen. Kummallakaan ei ollut minkäänlaista ammattikoulutusta. Heillä ei ollut mitään pohjaa, mille rakentaa olemassa olonsa, eikä mitään selvää päämäärää tulevaisuudelle. Mitä heidän lapsistaan tulee joita he pian varmasti tuottaa maailmaan?

Ei Intohimo vaan Rakkaus

“Tosi rakkaus ei ole voimakas, tulinen tai myrskyinen haltioituminen. Se on päinvastoin sen vastakohta, sillä se on rauhallinen ja syvä luonteeltaan. Se näkee kauaksi ulkoisesta ja puhuttelee ainoastaan hyvistä ominaisuuksista. Se on viisas ja sillä on erottelukyky sekä sen antautumus on todellista ja pysyvää.” Ohj. Seurak.s.221.

“Monet ottaa voimakkaita intohimoja vahvalle luonteelleen. Mutta se

jota hallitsee voimakkaat intohimot on todellisuudessa heikko henkilö. Henkilön todellinen suuruus arvioidaan hänen kykynsä mukaan hallita omia intohimojaan, eikä niiden kykyä hallita häntä itseään.“ Patr:ja Prof. s.615

Intohimo ei tee ihmistä onnelliseksi, päinvastoin: se aiheuttaa kärsimystä. Raamattu kertoo Potifarin vaimosta, joka rakasti intohimoisesti Joosefia. Eikä siinä vielä kaikki. Hän yritti myös viekoitella tätä kaunista nuorta miestä sopimattomaan tekoon. Kun hän ei onnistunut aikeissaan muuttui hänen intohimonsa vihaksi, jonka tähden Joosef sai syyttömänä kärsiä vankilassa useampia vuosia. Jos vain intohimo on se, mikä johtaa kaksi ihmistä yhteen, niin se ennemmin tai myöhemmin aiheuttaa suuria vaikeuksia, esim, että väsy, kyllästyy, inhoaa ja jopa vihaa toisiaan. Sitä kannattaa ajatella kaikkien nuorten naisten ja miehien. Kertaan mitä apostoli Paavali kirjoittaa todellisesta rakkaudesta, sellaisesta, mikä kantaa ja pitää avioliiton ehjänä sekä säilyttää puolisoiden ja koko perheen onnen: *Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloittaa yhdessä totuuden kanssa, kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii. 1. Kor.13:4-7.*

Tämä rakkaus luo edellytyksiä sille, että kaksi puolisoa voisi jakaa ilot ja surut keskenään koko elämänsä ajan. Se vaikuttaa, että molemmat voivat kokea rauhaa ja onnea yhdessä. Se auttaa heitä myös ymmärtämään ja auttamaan sietämään toisiaan. Tämä rakkaus ei huuhtoudu parin ylitse kuin hyökyaalto ja hukuta heidän arkoja tunteitaan. Se ei vaadi mitään, vaan haluaa paremminkin antaa ja uhrata. Se ei pakota johonkin vaan voi odottaa. Se ei tee aviopuolisoita ainoastaan onnellisiksi, vaan antaa myös lämpöä ja turvallisuutta heidän lapsilleen.

Luonne

On tärkeää, että kahden ihmisen luonteet, jotka haluavat elää yhdessä, sopivat yhteen ja täydentävät toisiaan. Olennaisia osia hyvässä luonteessa on, kyky itsensä hillitsemiseen sekä tahdonlujuus. Nuorelta mieheltä, joka anoo tytön kättä ei odoteta vain että haluaa hänet elämänsä kumppaniksi vain siksi, että rakastaa häntä syvästi ja vilpittömästi, vaan myös siksi, että hän pitää huolta hänestä ja haluaa hänen parastaan. Miehet ja naiset, jotka

istuvat kaljabaareissa tai viettävät suuremman osan vapaa-ajastaan urheilukentillä sen sijaan, että olisivat kotonaan perheensä parissa-nämä ihmiset eivät ole ymmärtäneet, mitä tarkoittaa vastuun ottaminen lapsista sekä puolisoista. Mitä pitäisi voida odottaa siltä ajatellulta puolisoilta hänen luonteestaan, rehellisyyttä, ystävällisyyttä, hyvyttä, avuliaisuutta, kiitollisuutta, ahkeruutta jne.

”Kaikkien tyttöjen tulisi ennen kuin antavat suostumuksensa avioliittoon kysyä itseltään, onko henkilö jonka kanssa hän aikoo yhdistyä, sen arvoinen. Miten hän on elänyt aikaisemmin? Onko hänellä puhdas elämäntapa. Sisältääkö se rakkaus jota hän tuntee, aitoa, ylöspäin suunnattuja ominaisuuksia vai onko se vain intohimoista halua? Onko hänellä sellainen luonne joka voi tuottaa onnea? Saako hän vaimona pitää sisäisen itsenäisyytensä vai joutuuko hän alistumaan miehensä arvostelukykyyneen ja omaantuntoon? Voiko hän tässä yhdistymisessä löytää rauhaa ja iloa? Kristuksen seuraajana hän ei ole itsensä oma. Hänet on kalliisti ostettu. Tuleeko Vapahtajan vaatimus ensi kädessä? Voiko keho ja sielu, ajatukset ja tarkoitukset pysymään puhtaina?” San. Nuor.s. 278, 279.

Näiden kysymysten lisäksi tulee nuoren naisen saada vstauksia seuraaviin kysymyksiin ennen kuin päättää avioitumisestaan:

1. Onko ajatellulla miehellä talous kunnossa?
2. Onko hänellä kunnan ammatti?
3. Miten hän kohtelee äitiään?
4. Pitääkö hän eläimistä?
5. Onko hän pitkävihainen?
6. Antaako hän helposti anteeksi?

Eräs vanha maalaisneuvo ilmaisee miten nuori mies voi lukea osan morsiamensa ominaisuuksista kun seuraa miten hän kuorii perunoita: Jos hän kuorii kovin paksulta kuorta niin hän on tuhlaavainen. Jos hän ei poista ”silmiä” perunoista, hän on laiska. Peseekö hän perunat vain kerran, hän on pinnallinen. Antaako hän niiden palaa pohjaan, hän on huolimaton. Lisäksi hyödyllisiä johtopäätöksiä morsiamen luonteesta voi havaita jos seuraa:

1. Miten hän siivoaa.
2. Petaa sängyt.
3. Silittää pyykkit tai housut.
4. Käyttäytyy pöydässäsi tai

5. Seurustellessa toisten kanssa.

1.

Kauneus

Jumala loi ihmisen ihanan kauniiksi. Valitettavasti synty aiheutti meidän rappeutumistemme. Silti on vielä paljon kauneutta jäljellä. Jumalan aisti kauneudelle paljastuu koko luomisessa, niin ihmisissä, eläimissä ja kasveissa. Jokaisen lehti ja kukka on kauneuden ihme. Myös ihmiset ovat saaneet kauneuden aistin ja voivat iloita kukkien ja kasvien väriloisteen ja moninkertaisena jalokivien kauneudesta sekä eläinten kauniit muodot. Vielä enemmän hän arvostaa oman lajinsa kauneutta. Kauneuden ei silti pitäisi olla tärkein hyve kun valitsee puolisoa. Viisas Salomo sanoi, sen jälkeen kun oli kerännyt kokemuksia koko elämänsä ajan: *”Pettävä sulous, kauneus katoavainen: ylistetty se vaimo, joka Herraa pelkää!” Snl. 31:30.* Nuori nainen, joka kehittyy nupusta kukkaan ja voi iloita hyvästä terveydestä sekä ulkomuodosta voi käyttää ihmeellistä vetovoimaansa nuoreen mieheen. Hänen ei silti saa antaa ulkoisen kauneuden häikäistä. Tärkeämpää on kysymys jos hän, nuori nainen kauneudellaan yhdistää hyviä luonteen ominaisuuksia.

Ensi yhteys toisen ihmisen kanssa tapahtuu yleensä silmien avulla. Silmät välittää ei ainoastaan luomuksen kauneuden ja ihanuuden vaan palvelee kuin tiedonvälittäjänä ihmisten kesken. Silmillämme rekisteröimme miltä ihminen näyttää ja sellainen näkövaikutus voi olla syynä, että me miellymme häneen. Jos vain näköhavainto saa ratkaista kenen kiinnittää huomionsa ja silmät voi olla viekoittelun välikappaleina sekä lankeemukselle. Simson, Jumalan armahtama mies joka oli kutsuttu suorittamaan erittäin tärkeää tehtävää, antoi silmiensä viekoitella. Hän jätti huomioimatta Jumalan ja vanhempiensa varoitukset liitosta sellaisen kanssa, jolla on eri uskonto ja oli epäjumalan palvoja ja vei tahtonsa läpi, toteutti sen. Seuraukset eivät jääneet tulematta. Lue mieluiten kertomus Tuomarin kirjasta luvut 14-16.

”Fyysillisessä merkityksessä Simson oli vahvin mies mitä maan päällä on koskaan ollut: mutta mikä koskee itsensä hillitsemistä, oikeamielisyyttä ja järkkymättömyyttä hän oli yksi heikoimmista.” Patr.ja Prof. s. 615.

Jatkuu...

Siegmund Gutknecht - kääntänyt Olavi Ihala

”Nouse, ole kirkas.”

"Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi." Jes. 60:1.

Jälleen olen epäonnistunut! Sen sijaan että olisin ollut valona ja heijastanut Jeesuksen luonnetta, olen antautunut puutteellisen luonteeni taipumusten vietäväksi. Mutta minä aion muuttua! Otan päämääräkseni olla erilainen. Mutta jälleen tulee epäonnistuminen, haluaisin muuttua, mutta en voi. Ehkä tämä on juuri sinun valituksesi. Sen sijaan että ilmentäisimme Mestariimme lempeää luonnetta, me levitämme syntisten luonteenpiirteidemme vastenmielistä lemua, hunajan sijasta olemme sappea, sen sijaan että loistaisimme, sielumme on synkentyntä itsekkyydestä, kateudesta, vihasta, kärsimättömyydestä ja pyhittymättömistä ajatuksista. Sen sijaan, että puhuisimme Jeesuksesta, meillä on omat kiinnostuksen kohteemme niin mielessämme, että meiltä ei jää aikaa lähetykselle. Toisinaan meitä ei huvita edes rukoilla saatikka sitten, että meillä olisi oikea mielenlaatu. Sen sijaan, että yhdistyisimme, me edistämme erimielisyyttä, rakkauden sijaan me arvostelemme kevytmielisesti. Eikö tässä ole syytä vaipua epätoivoon? "Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?" Rom. 7:24.

Ja näin kuluu päiviä, kuukausia ja vuosia. Se tiheä pimeys, joka verhoaa tämän maailman, uhkaa tarttua meihinkin, ja Jeesuksen valon sijasta me levitämme pimeyttä.

Mutta ... Missä on vika? Jumalassako? Ei, ei koskaan, vaan meissä itsessämme. Me haluaisimme loistaa omalla tulenkipinällämme, mutta se on mahdotonta. Jos me emme ole yhteydessä ylhäällä olevaan voimanlähteeseen, me olemme kuin vanha tyhjä patteri. Vika on siinä, että me luotamme niin kovasti omaan vanhurskauteemme. Kenelle tämä käskevä kutsu kuuluu: "Nouse, ole kirkas"? Edellinen luku osoittaa sen kuvaamalla sellaisen ihmisen todellisuutta, joka luottaa omaan vanhurskauteensa: "Teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne, ja teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule.... Sen tähden on oikeus meistä kaukana, eikä vanhurskaus saavuta meitä; me odotamme valoa, mutta katso, on pimeä, aamunkoitto, mutta vaellamme yön synkkyydessä. Me haparoimme seinää pitkin niinkuin sokeat, haparoimme niinkuin silmiä vailla; me kompastelemme sydänpäivällä

niinkuin hämärässä, me olemme terveitten keskellä niinkuin kuolleet. Me murisemme kaikki kuin karhut ja kujerramme kuin kyyhkyset, me odotamme oikeutta, mutta sitä ei tule, pelastusta, mutta se on kaukana meistä. Sillä meidän rikoksemme ovat monilukuiset sinun edessäsi, ja meidän syntimme todistavat meitä vastaan; sillä meidän rikoksemme seuraavat meitä, ja pahat tekomme me tunnemme." Jes. 59:2, 9-12.

Kun Aadam ja Eeva tekivät syntiä, he yrittivät oman vanhurskautensa viikunanlehdillä peittää alastomuuttaan. Synti oli niin hirveä, että heidät ajettiin pois rakkaasta kodistaan Eedenistä. Mutta Jumala ei kuitenkaan hyljännyt luomiaan olentoja; äärettömässä rakkaudessaan Hän valaisi ensimmäisten vanhempiemme polkua lupaustensa valolla. Vertauskuvilla Hän antoi heidän ymmärtää lunastussuunnitelman. Viikunanlehtien sijaan Hän antoi heille eläimen nahkoja, jotka olivat peräisin ensimmäisistä uhrieläimistä, joiden piti kuolla heidän sijastaan.

Tuosta ajasta lähtien aina meidän aikaamme saakka on ollut kahdenlaisia jumalanpalvelijoita. Niitä, jotka tuovat Kainin tavoin oman vanhurskautensa hedelmiä, ja niitä, jotka suuntaavat katseensa maailman Lunastajaan, kuten Aabel, jotka antavat Hänen armonsa valon loistaa ja vievät sitä eteenpäin.

Synkkä pimeys

Itämaiset uskonnot ovat mitä synkimmässä pimeydessä, ne jotka tuntevat vain itsevanhurskauden uskonnon eivätkä lunastusta armosta rakkaan Vapahtajamme kautta. Sillä aikaa kun me olemme toimettomina, ne tulevan länsimaihin ja valloittavat monien ihmisten sydämet.

Spiritismi monissa muodoissaan on toinen peloton valloittaja, onhan se saatanasta lähtöisin, ja hän yrittää vangita niin monia kuin mahdollistaja viedä heiltä Jumalan valon.

Otsikolla "Lume 2000" katolinen kirkko yrittää parhaansa mukaan "evankelisoida" maailmaa pelottomasti ja voittaa häviämäänsä alaa takaisin. Mutta he eivät vie raamatullista valoa vaan ihmisten perimätiedon pimeyttä. "Sillä tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valkeuden lapset." Luuk. 16:8. Kirkot, jotka eivät ole koko valon kantajia, työskentelevät mitä erilaisimmin keinoin lisätäkseen kannattajamääräänsä, mutta ne eivät tunnusta Jumalan pyhän lain iankaikkisia periaatteita.

Ehkä me kerskaamme pienoisella voitonriemulla, että meillä on totuus

ja ettemme kuulu noihin ryhmiin. Mutta se ei riitä, että arvioimme pimeyden määrää, jos emme todellisuudessa tee mitään yrittääksemme läpäistä sitä pelastavan totuuden valonsäteillä.

Me emme ole valona, koska olemme seurakunnassa, joka on valonkantaja, emmekä me omaa uskon ja rakkauden kultaa, koska tunnemme itsemme rikkaaksi. On monia, jotka ovat seurakunnassa ja kuitenkin kadotettuja. Kuin tyhmit neitsyet he tyytyvät ihaniin lamppuihin käsissään; mutta mikä traaginen toteamus heidän täytyykään tehdä, kun heidän ratkaisevalla hetkellä tulisi loistaa, ja he huomaavat, ettei heillä ole öljyä. Kaikki olivat neitsyitä - todistivat puhtaasta uskosta - kaikilla oli lamput - Jumalan sana. Kaikki odottivat ylkää - he odottivat Kristuksen toista tulemista (he olivat adventisteja), mutta kaikilla ei ollut riittävästi varalla öljyä - Pyhää Henkeä, ja siksi heidän lampunsa eivät enää palaneet.

"Nouse, ole kirkas!" kuuluu Jumalan kutsuhuuto tänä päivänä. Siihen me tarvitsemme Hengen öljyä. Vain siten me voimme valaista maailman sanoin ja teoin. Älkäämme tyytykö vain olemaan seurakunnassa. Pyytäkäämme hartaasti ehtoosateen lupausta ja valmistautukaamme sitä varten.

"Nouse!"

Tämä huuto kuuluu kaikille ajankohtaisen totuuden tuntijoille, niille, joille on annettu tehtäväksi loistaa; mutta kukaan ei voi nousta, ellei hän tiedä makaavansa lattialla. Laodiklaisten ongelma on heidän penseytensä ja se, että he pitävät itseänsä rikkaina. Myös me olemme vaarassa sanoa: "Minä olen ennustetussa uskonpuhdistuksessa, minä pidän käskyt, ja minulla on selvä totuuden tuntemus" samalla kun totisen Todistajan syytös meitä kohtaan kuuluu: "Etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston." (Ilt. 3:17). On totta, että olemme Laodikean jäännöskansaa. Mutta kuitenkin me olemme samassa vaarassa, me olemme samoille heikkouksille alttiina, ja jos emme yhdistä uskonpuhdistukseen todellista hengellistä herätystä, me emme voi väittää sen olevan täydellistä. Tutkistelkaamme, onko meillä tänä vuonna ollut sama mielenlaatu kuin Jeesuksella Kristuksella. (Fil. 2:5), vai onko ajattelumme ollut samankaltaista kuin fariseusten, olemmeko me esittäneet uskonpuhdistusta vain teoriassa, vai onko se ollut yhdistyneenä hengelliseen herätykseen. Fariseusten synty oli heidän hengellinen

ylpeytensä, heidän halukkuutensa tuomita toisia, heidän itsensä pitäminen muita parempina, heidän tarkka sääntöjen seuraamisensa ja sen tärkeimmän, oikeuden ja laupeuden sekä uskollisuuden jättäminen sikseen (Matt. 23:23). He halusivat arvostella, tulla nähdyiksi ja kunnioitetuiksi, olla ensimmäisellä paikalla, ja he palvelivat omaa vanhurskauttaan alttarilla. He sulki tien taivaaseen niiltä, jotka etsivät pelastusta. Kuten tuhlaajapojan veli vertauksessa hekin vaativat laillisia oikeuksiaan, mutta eivät ilmaisseet sovituksen, anteeksiannon eivätkä epäitsekkyuden henkeä. Matteuksen 23. luvussa lausutaan kahdeksan kertaa "voi" näistä uskonnollisista muotomenoista kiinnipitävistä, seitsemän kertaa Jeesus nimittää heitä "teeskentelijöiksi" ja kuusi kertaa "sokeiksi". Heidän pelastuskeinonsa on se, jota Vapahtaja suositteli fariseus Nikodeemukselle: uudestisyntyminen.

Sama totinen Todistaja sanoo: "Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa". Usko ja rakkaus - Jumalan varastohuoneesta saatua ja koetusten tulella puhdistettua, "ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit, eikä alastomuutesi häpeä näkyisi" - että tulisit osalliseksi Kristuksen vanhurskaudesta ja luopuisit oman vanhurskautesi vaateista, "ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit" - toisin sanoen saisit Pyhän Hengen saadaksesi hengellistä erotuskykyä ja näkisit asiat, niinkuin Jumala ne näkee.

"Nouse!" merkitsee, että annamme itsemme päivittäin Herralle. Se tarkoittaa, että tulemme Jeesuksen jalkojen juureen saadaksemme Hänen anteeksiantonsa ja terveytensä. Niin tapahtui halvaantuneelle miehelle Kapernaumissa. Ystäviensä - maallikkolähetystyöntekijöiden - avulla hän pääsi Pietarin talolle. Kun he halusivat päästä sisälle, missä Mestari oli, he eivät onnistuneet siinä. Joukko fariseuksia tukki heiltä tien, mutta he eivät antaneet masentaa itseään. He menivät katolle, ja ponnistaen voimiaan he tekivät aukon kattoon laskeakseen miehen Jeesuksen jalkojen juureen. Mikä opetus! He eivät antaneet esteiden masentaa itseään, eivätkä pelästyneet itseään hurskaaria pitävien käytöstä. Nähdessään heidän liskonsa, Jeesus sanoi: "Ihminen, sinun syntisi ovat sinulle anteeksiannetut." (Luuk. 5:20). Anteeksiannon ja lunastuksen ilo täytti tuon tarvitsevan sydämen. Hän tunsii Vapahtajan vetävän häntä puoleensa, ja nyt hän sai vanhurskautuksen. Ei hän itse eivätkä hänen ystävänsä voineet parantaa hänen synnin painamaa sieluaan. Mutta anteeksianto tuli ennen parannusta, kun hän uskossa makasi Jumalan viattoman Karitsan

jalkojen juuressa. Sitten Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi." (Luuk.6:24). Ja hän nousi heti ylös.

Etsikäämme ensin Kristuksen vanhurskauttaja Hänen anteeksiantoon. Pyrkikäämme innokkaasti Rauhanruhtinaan jalkojen juuressa hengelliseen kokemukseen. Etsikäämme sieltä sielun turvaaja terveyttä, jotta me kuullessamme huudon: "Nouse, ole kirkas!" jättäisimme uneliaisuutemme, maailmallisen välinpitämättömyytemme ja mielihiteemme olla vakuuttuneita kristittyjä, lakiuskovia ja muodollisia, ja olisimme todella perusteellisesti uskonpuhdistuksen tehnyttä, kääntynyttä ja Jumalan Hengen voiman pyhittämää kansaa.

Ole kirkas

Kun menemme pyhään, näemme vasemmalla seitsenhaaraisen lampunjalan, Ilmestykirjan 1. luvussa meille näytetään Ihmisen Poika, kuinka Hän käyskentelee seitsemän lampunjalan, jotka kuvaavat seitsemään seurakuntaa, keskellä. Lamput voivat palaa vain, jos ne saavat Pyhän Hengen öljyä. Ja ketä valo esittää? Jeesus sanoi heille: "Minä olen maailman valkeus" (Joh. 8:12). Daavid sanoi: "Sinun sanasi on minun jalkaini lamppuja valkeus minun teilläni" (Ps. 119:105), mutta vuorisaarnassa meille sanotaan: "Te olette maailman valkeus" (Matt. 5:14). Kuka näistä kolmesta on vakeus? Jeesus, Hänen sanansa vai me? Todellisuudessa jokainen näistä, Kristus, Hänen sanansa ja me. Kun Hän asuu minussa, minä elän, "en kuitenkaan minä, vaan Kristus elää minussa" (Gal. 2:20). Tämä on ainoa tapa loistaa, koska meillä ei itsessämme ole energiaa. Me olemme kuin kuu. Kuinka ihanalla se näyttääkään täysikuun aikaan, kun se valaisee maata pilvettömänä yönä. Mutta sillä ei ole omaa valoa. Se vain heijastaa auringolta saamiaan säteitä. Vain, saamalla vanhurskauden auringon - Kristus meidän vanhurskautemme - säteitä, me voimme valaista muita. Vain, jos me olemme kokeneet lunastuksen ja kuuliaisuuden ilon, meidän sanoissamme on tarttuvaa voimaa. "Minä iloitsen suuresti Herrassa, minun sieluni riemuitsee minun Jumalassani, sillä hän pukee minun ylenni autuuden vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan, niin saattaa Herra, Herra versomaan vanhurskauden ja kiitoksen kaikkien kansojen nähden." Jes. 61:10, 11. Tietäkäämme; me emme voi itsestämme loistaa, vaan ainoastaan heijastaa Jeesusta. Valo tulee ulkoapäin. Raamatussa sanotaan: "Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee" - siinä ei sanota: se syttyy

sinussa - "ja Herran kunnia

koittaa sinun ylitsesi!" Ja sen jälkeen kun on kuvailtu tämän maailman pimeyttä ja synkkyyttä, sanotaan edelleen: "mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa." (Jes. 60:2). Niin kauan, kun emme ymmärrä omaa mitättömyyttämme Hänen suuruuttaan vasten ja paina omaa minäämme tomuun kunnioittaaksemme vain Häntä, kun meidän uskontomme ei lakkaa olemasta vain teoriaa, kun emme elä joka päivä Jumalan kanssa ja anna Hänen Henkensä johtaa meitä, meissä ei ole voimaa valaista maailmaa.

Kolme tapaa loistaa

Ensimmäiseksi: elämällämme

Kuinka monet toivovatkaan, että heidän aviopuolisonsa, vanhempansa tai ystävänsä ottaisivat Jumalan tälle ajalle antaman sanoman vastaan! Mutta, mistä se vielä voi olla kiinni? Myös meistä itsestämme. Jos me hajastamme Jeesuksen lempeää luonnetta, meillä on enemmän todistusvoimaa, kuin jos todistamme vain sanoillamme. Kärsivällisyys, myötätunto, epäitsekkäs rakastaminen, pahan maksaminen hyvällä, vilpittömyys, puhtaus, oikeudenmukaisuus, rehellisyys, anteliaisuus, avuliaisuus, anteeksiantavaisuus ja ystävällisyys saavat paljon enemmän aikaan kuin monet teoreettiset väitteet, enemmän kuin väsyttävä painostaminen ja ankaruus. Emmekö tunnekin toisten ihmisten vetävän meitä puoleensa ja toisten työntävän luotaan? Mitä me haluaisimme muiden ihmisten meistä ajattelevan? Paavali sanoo: "Olkoon rakkaus vilpitön ... Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillkaa keskenänne.... Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita mielitekko, vaan tyytykää alhaisiin oloihin. Älkää olko itse mielestänne viisaita. Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroidkaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä. Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa." Room. 12:9, 10, 16-18. Tämä on yksi osa sen yksimielisyyden hinnasta, johon meidän tulee pyrkiä ja jota Jeesus niin paljon rukoili. "Että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut." Joh. 17:23.

Pyytäkäämme Jumalalta tällaista luonnetta! Pyytäkäämme Jeesukselta, että Hän muuttaisi meidän kovan sydämemme oman luonteensa kaltaiseksi, että Hän tekisi sen lempeäksi, anteeksiantavaiseksi ja

herkäksi! Pyytäkäämme sitä ja pyrkikäämme ahkerasti siihen, että Hän loistaisi meissä ja että Hänen Henkensä muuttaisi meidät. Vain siten me todistamme hengellisestä uskonpuhdistuksesta ja loistamme ilman sanojakin elämällämme.

Toiseksi: Sosiaalisten suhteidemme kautta

Monet erottavat itsensä toisista ihmisistä, erikoisesti perheenjäsenistään ja ystävistään tultuaan kääntymykseen, koska he pelkäävät että vastakkainen mielenlaatu vaikuttaisi heidän vastaanottamaansa uskoon. Älkäämme tehkö niin. Antakaamme heidän tulla pelastavan vaikutuksen tuoksuun. Puhukaamme heille ihastuksella Jeesuksesta, todistakaamme siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet, siitä, mitä Jeesus on meissä tehnyt ja Jumalan voiman uudistavan elämän siunauksista. Älkäämme näyttäkö heille sen tien orjantappuroita, sitä, mistä meidän täytyi luopua, taisteluita, jotka jouduimme läpikäymään jne., vaan hedelmiä siitä läheisestä yhteydestä Häneen, joka haluaa johtaa meitä kädestä varjoisten laaksojen halki, joiden läpi me joudumme kulkemaan päästäksemme Hänen läsnäolonsa valoon. Älkäämme tehkö tätä työtä uskonnollisen fanaatikon väsyttävällä itsepintaisuudella, vaan viisaasti, mutta kuitenkin energisesti, todistamalla myönteisesti jokaisessa meille tarjoutuvassa tilaisuudessa. Jeesus antoi meille esimerkin ottamalla osaa Kaanaan häihin, istumalla fariseusten kanssa pöydässä, käymällä säännöllisesti Lasaruksen kodissa ja antamalla toisten halveksiman naisen voidella Hänen jalkansa.

Älkäämme ilmaisko ylemmyyden, arvostelun tai tuomion henkeä silloinkaan, kun olemme yhteydessä muiden uskonnollisten seurakuntien kristittyjen kanssa. Meidän tulee ojentaa kätemme veljiä kohti, joilla ei ole samaa etuoikeutta kuin meillä, ja olettaa, että he ovat vilpittömiä vakaumuksessaan. Yhdistäkäämme ensin sydämemme, ja sielun portit ovat avoinna, ja heille voidaan selvittää "tarkemmin Jumalan tie" kuten Apollos aikoinaan (Apt. 18:26).

Herran palvelija sanoo: "Ihmisten välisen seurustelun kautta kristillisyys joutuu kosketuksiin maailman kanssa. Jokaisen, joka on vastaanottanut taivaallista valoa, on kirkastettava niiden polkua, jotka eivät tunne elämän Valoa. Meidän kaikkien tulisi olla Jeesuksen todistajia. Kristuksen armon pyhittämä seurustelu on saatava sellaiseksi, että sillä voitetaan sieluja Kristukselle: Näyttäkäämme maailmalle, ettemme

itsekkäästi harrasta vain omia etujamme, vaan että haluamme toistenkin osallistuvat siunauksistamme ja etuoikeuksistamme. Näyttäkäämme heille, ettei uskontomme tee meitä säälimättömiksi tai vaativaisiksi. Kaikkien, jotka tunnustavat löytäneensä Kristuksen, tulee Hänen tavallaan palvella toisia ihmisiä." AT. s. 133.

Kolmanneksi: Lujalla äänellä

Kun usein käyn suurissa kaupungeissa ja näen niin paljon ihmisiä, jotka eivät tunne totuutta, minut valtaa pelko. Päivittäin vaipuu tuhansia ihmisiä hautaan ilman toivoa ja ilman Jumalaa. Aika kuluu loppuunsa, niin ihmisille varattu armonaika kuin meidän lyhyt elinaikamme, jonka olemme saaneet palvellaksemme toisia. Päivät, kuukaudet ja vuodet kuluvat lentäen ja voimat vähenevät. Olemmeko käyttäneet lahjamme, varamme ja voimamme Jumalalle, vai olemmeko tuhlanneet ne itsekkäisiin tarkoituksiin? Mikä on tämän pian päättyvän vuoden tase? Kuinka monta tuntia viikossa olemme omistaneet Jeesukselle? Jos me kuukauden 720 tunnista käyttäisimme vähintään 10 tuntia vapaaehtoiseen lähetystyöhön ja saarnaisimme ihmisille, pitäisimme raamattutunteja, rukoilisimme pelokkaiden kanssa, lohduttaisimme heitä ja veisimme evankeliumin valoa eteenpäin, silloin me voisimme tehdä työn, johon Herra katsoisi mielisuosiolla ja joka täyttäisi meidät tyydytyksellä. Ne, jotka voivat niin tehdä, todistavat, mitä palvelemisen ilo merkitsee.

"Nouse, ole kirkas!" on Jumalan kutsu tälle päivälle! Käytä lahjojasi ja varojasi oikein. Käyttäkäämme lehdistöä ja levittäkäämme painotuotteita, rahoittakaamme lehtiin ilmoituksia sanomasta! Niiden, jotka pystyvät, tulisi käyttää radiota sanoman saarnaamisessa. Muodostakaamme saarnaryhmiä koteihin ja kutsukaamme niihin naapureita ja ystäviä! Menkäämme talosta taloon mielipidetiedustelujen, kirjojemme ja lehtiemme kanssa: Käykäämme sairaiden luona sairaaloissa, vankien luona vankiloissa. Tehkäämme työtä "niin kauan kuin päivä on ... tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä." (Joh. 9:4).

Mutta älkäämme saamatko tässä työssä Jonka Jumala on meille antanut, mitään muuta kuin Jeesusta Kristusta ristiinnaulittuna (1. Kor. 2:2). Kun me tuomme köyhiä ja synninsairaita Vaohtajan jalkojen juureen, kuten halvaantuneen miehen ystävät, jättäkäämme heidät sinne, missä Jeesus on, ei viereiseen huoneeseen tai naapuritaloon, vaan Hänen jalkojensa juureen. Älkäämme saarnatko vain opetuksia vaan lunastusta

Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen kauttaan on anteeksianto, vanhurskautus ja lunastus. Ilo täyttää silloin sydämen, joka syntisessä tilassaan ennen ei voinut olla kuuliainen, mutta nyt kuulee Mestarinsa äänen ja toimii sen mukaan. Silloin voidaan todistaa saaduista kokemuksista. "Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi. Sillä, katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa."

Tänään on se päivä, on aika palvella Jumalaa!

Veli G. Hunger

Suuret uskon sanansaattajat

Taiteen ystävät menevät kuuluisiin taidegallerioihin nähdäkseen taidemaalauksia. He varaavat aikaa tarkastella kuuluisien taiteilijoiden arvokkaita taideteoksia. Myös uskon alalla meillä on suuria taiteilijoita, jotka ovat jättäneet esimerkillään hengellisiä kuvia, joita aika tai olosuhteet eivät vanhenna. Apostoli Paavali kokosi raamatullisesta sankarigalleriasta Vanhan Testamentin suurten uskon esimerkkien näyttelyn. (Hebr. 11:1-40).

Menneisyyden esimerkit

Kun Paavali kirjoitti ensimmäisen kirjeensä korinttolaisille, hän otti huomioon muinaisen Israelin menneisyydessä tekemät kokemukset ja kirjoitti: "Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat." (1. Kor. 10:6). He eivät ole ainoastaan esimerkki vaan varoitus lopunajalle, sillä hän kirjoittaa kirjaimellisesti: "Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppukausi on tullut." (1. Kor. 10:11). "Pyhän historian tapahtumia ei ole kirjoitettu vain sitä varten, että voisimme lukea ja ihmetellä niitä, vaan jotta sama usko, joka vaikutti muinoin Jumalan palvelijoissa, toimisi myös meissä. Herra on toimiva nyt yhtä merkittävällä tavalla, missä tahansa ihmisydän vain uskossa antautuu hänen voimansa käytettäväksi." PK. s. 121. Minkä esimerkkien tulisi auttaa meitä, ettemme toistaisi samoja virheitä? Se paha, jota Israel kaipasi ja joka ratkaisi heidän kohtalonsa, oli epäjumalanpalvelus, moninkertaisesti liittyneenä uskonnollisten menojen

prostituutioon, turmeltunut makuasti (väärä ravintoja kohtuuttomuus), jne. He kiusasivat Kristusta ja napisivat Jumalaa ja Hänen palvelijaansa Moosesta vastaan.

Kaikki kiusaukset ja koettelemukset voidaan voittaa uskon, Kristuksen armon ja Pyhän Hengen avun kautta.

Vanhan Testamentin esimerkit ovat tapahtuneet jo pitkän aikaa sitten, mutta usko ei vanhene, vaan se on muuttumaton. Kuinka tärkeää happi onkaan hengityselimille; yhtä paljon mekin tarvitsemme sielun happea pitääksemme hengellisen ruumiimme elossa, ja sitä me saamme taukoamattomasta rukouksesta. Kun uskonelämämme saa happea, meistä tulee eläviä ja vahvoja.

Ilman uskoa on mahdotonta miellyttää Jumalaa

Minkä tähden apostoli Paavali esittää Vanhan Testamentin suurmiehiä hebrealaisille? Koska Jumalan kansan usko oli toimetonta ja kuollutta (Jaak. 2:20). Todellista uskoa harjoitetaan niin vähän, ja monet kritityiksi tunnustautuvat antavat niin vähän arvoa totuudelle, koska he ovat leväperäisiä hengellisissä asioissa. He eivät ole halukkaita tekemään ponnistuksia, kieltämään itseään, taistelemaan Jumalan edessä, rukoilemaan pitkään ja hartaasti siunauksia, ja siksi he eivät niitä saa. Uskoa, jonka tulisi kestää ahdistuksen aikana, täytyy nyt harjoittaa käytännössä. Ne, jotka eivät nyt tee vakavia ponnisteluja ja harjoita kestävyyttä uskossa, ovat täysin valmistautumattomia käyttämään uskoa, joka saa heidät kestämaan ahdistuksen aikana." LH.

Ajan kuluessa Jumalan kansa on vajonnut yhä enemmän välipitämättömyyteen ja muodollisuuteen, samalla kun jotkut, joille Jumala on ollut vieras, kuten Naeman Syyriasta, kanaanilainen nainen, Kapernaumin päämies, Kornelius ym. osoittivat suurta uskoa ja jättivät katoamattoman kertomuksen pyhän Raamatun sivuille. Tässä mainittiin muutamia menneiden aikojen ihmisiä esimerkkeinä. Mutta haluamme tutkistella joitakin suurten uskonsankareiden esimerkkejä.

Aabel

Aabel on ensimmäisenä esimerkkinä. Hän ei uhrannut kultaa eikä hopeaa, ei myöskään kallisarvoisia helmiä tai jalokiviä, vaan yksinkertaisen puhtaan ja viattoman eläimen, ja se otettiin armollisesti vastaan. Mikä teki Aabeli uhrin otolliseksi, ei ollut alttari tai uhrieläimem

veri, vaan puhdas ja elävä usko tulevaan Lunastajaan. Nimellinen usko Kristukseen, joka ottaa Hänet vastaan vain maailman Vapahtajana, ei voi koskaan parantaa sielua. Pelastukseksi koitua usko ei ole vain totuuden tunnustamista järjen avulla.... Meitä hyödyttää vain sellainen usko, joka ottaa Hänet vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana ja omaksuu Hänen ansionsa meille." AT. s. 326.

Heenok

Raamatun Gallerian toinen kuva esittää Heenokia. Raamattu ei kerro paljoa tästä Jumalan miehestä. Muutamat jakeet sanovat meille: "Ja kun Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois." (1. Moos. 5:24). Sanoihin "Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä" sisältyy epäilemättä hänen läheinen yhteytensä Jumalaan. Siitä huolimatta, että hän eli turmeltuneen ja rappeutuneen sukupolven keskellä, hän ennusti ja saarnasi Kristuksen toista tulemistä. Niin me voimme nimittää häntä adventistiksi historiassa (Juuda 14). Mutta hänestä kerrotaan vain: "Uskon kautta otettiin Eenok pois näkemättä kuolemaa ... sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle." (Hebr. 11:5). Siten on selvää, että usko oli ensimmäinen hyve, joka teki Heenokista Jumalalle otollisen. Kaikista Hengen hedelmistä vain uskoa nimitetään "pyhimmäksi uskoksi". Heenokin elämä on sopiva esimerkki Jumalan kansalle, joka odottaa Jeesuksen tulemusta.

Ensimmäinen suuri laiva

Kolmas kuva on suuri laiva ja sen kuvan henkilö on Nooa, vanhurskauden saarnaaja. Uskossa Nooa rakensi arkin ja saarnasi. Hänen aikalaisensa pitivät häntä fanaatikkona, jopa hulluna miehenä, kun tämä Jumalan mies rakensi järkkymättömällä uskolla, kärsivällisyydellä ja kestävyydellä Jumalan käskyn mukaan pelastuksen arkkia, jossa oli kolme kerrosta.

Kun Jeesus profeetallisessa saarnassaan viittasi takaisintuloonsa, hän kehotti kansaansa valvomaan. Hän vertasi sitä edeltävää aikaa aikaan ennen vedenpaisumusta. "Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva. Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, eivätkää tienneet, ennenkuin

vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva." (Matt. 24:37-39).

Arkin kolme kerrosta muistuttavat meitä kolmen enkelin sanomasta, jota Jumalan kansan tulee julistaa maailmalle. "Tämän luvun sanomat sisältävät kolminkertaisen varoituksen, jonka tulee valmistaa maan asukkaat Herran tulolle." ST.

Jumalan ystävä

Neljäs uskonsankari oli Aabraham. Hän vastasi Jumalan kutsuun muuttamalla vieraaseen maahan, joka luvattiin hänelle ja hänen jälkeläisilleen. Tämän miehen suuri uskonkoetus oli Jumalan määräys hänelle uhrata poikansa Iisak. Tämä uskonteko johtaa meidät Raamatun sydämeen. "Sillä, niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh. 3:16.

"Aabrahamin suuri uskon teko valaisee majakan tavoin Jumalan lasten polkua kaikkina tulevana aikoina. Aabraham ei koettanut välttyä tekemästä Jumalan tahtoa. Tuon kolmen päivän matkan aikana hän olisi hyvin ehtinyt järkeillä ja epäillä Jumalaa, jos olisi ollut taipuvainen epäilemään." PP. s. 132.

"Aabraham ei käsittänyt Kaitselmuksen johdatusta eivätkä hänen toiveensa olleet täyttyneet, mutta hän luotti yhä lupaukseen: 'Minä - - siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi.' Hän rukoili hartaasti ja mietti, miten saisi väkensä ja karjansa pysymään hengissä, mutta hän ei tahtonut päästää olosuhteita järkyttämään uskoaan." PP. s. 109.

Kristus johti Vanhan Testamentin patriarkkoja ja profeettoja; "... he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus." (1. Kor. 10:4). Aivan samoin Kristus haluaisi johtaa meitäkin, ja me voimme olla Hänen ystäviään. "Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä. En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni." (Joh. 15:14,15).

Rohkea taistelija

Viidennessä kuvassa näkyy Jaakob. Paavali mainitsee vain lyhyesti

hänen elämänsä viimeisen teon, Joosefin poikien siunauksen. Mutta me haluamme mainita myös Jaakobin ja enkelin kamppailun. Hän taisteli uskossa ja voitti. Kaikista, jotka taistelevat hyvän uskon taistelun, tulee Kristuksen kautta voittajia (Ilm. 12:11). Viimeisestä taistelusta selviävät voittajina vain ne, joilla on Jeesuksen usko.

Autuaita ovat puhdassydämiset

Joosef joutui kärsimään paljon veljiensä tähden. Mutta hän antoi heille anteeksi, ja hänen kauttaan he varjeltuivat nälkäkuolemalta. Joosef puhui jännöksestä, jonka Jumala vapauttaisi Egyptin orjuudesta. Hän mainitsi myös Israelin lähdön, kun heidät johdettiin luvattuun maahan, joka on vertauskuva taivaallisesta Kaanaasta. Joosef joutui moniin kiusauksiin, mutta hän pysyi lujana päätöksessään olla tekemättä syntiä Jumalaa tai lähimmäisiään vastaan. Me emme voi sanoa, että Joosef olisi ollut synnitön. Kun meidän huomiomme kiinnitetään uskon sankareihin, niin silloin mainitaan myös heidän heikkoutensa. Mutta Joosefin kohdalla Raamattu ei mainitse yhtään henkilökohtaista kielteistä tekoa. Joosefin elämä heijastaa Kristuksen elämää. Tarkka tutkittelija voi löytää Joosefin elämästä enemmän kuin neljäkymmentä yhteistä luonteenpiirrettä Jeesuksen elämän kanssa.

Jeesus lähetettiin antamaan anteeksi veljilleen ja lunastamaan heidät. Hän kärsi ja kuoli heidän tähtensä. Hänen uhrinsa on takuu sovitukselta maanpäällisen ja taivaallisen perheen välillä. "Autuaita ovat", Jeesus sanoi, "puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan" (Matt. 5:8). Joosefin kuva alkoi monilla koetuksilla ja kärsimyksillä, mutta se päättyi suureen kunniaan ja ihanaan voittoon.

Suuri vapauttaja

Mooses erottui muiden uskonsankareiden joukosta. Profeetta, vapauttaja ja Jumalan kansanjohtaja. Tuo nöyrä mies, joka keskusteli Kristuksen kanssa kasvoista kasvoihin, Israelin kansan jalo välittäjä. Hän, joka luopui Egyptin kunniaista ja rikkauksista, kärsi kansan kanssa, ennusti suurimman profeetan, Jeesuksen Kristuksen, tulemisen, eli jatkuvasti Jumalan läsnäolossa, kuin nähden Näkymättömän (Hebr. 11:27).

Mahtavien muurien sortuminen

Jeriko oli valloittamaton kaupunki. Inhimillisesti katsoen näytti mahdottomalta voittaa nuo mahtavat vahvat muurit. Todellisen vahvan uskon edessä ei ole muureja, vuoria, kallioita tai aitoja, jotka voisivat olla esteenä. Missä todellinen usko vallitsee, siellä sortuvat rasismien, luokkaerojen, perheen epäsovun seurakunnan vaikeuksien raja-aidat. Ihmeellinen yksimielisyys, jota Jumala odottaa kansassaan, voidaan ylläpitää kolmen pilarin avulla: uskon, toivon ja rakkauden. Usko ei saa ainoastaan aitoja ja muureja sortumaan, vaan se saa myös vaikeuksien vuoret väistymään.

Rakkauden laulu

Me tiedämme, että apostoli Paavali on kirjoittanut 1. Kor. 13 ihmeellisen rakkauden laulun. Ilman rakkautta kaikki muut lahjat ovat arvottomia. Mutta jos tutkimme tarkkaavaisesti Hebr. 11:6, missä on kirjoitettu: "Ilman uskoa on mahdoton olla otollinen", voimme kääntää tekstin ja sanoa: "Jos minulla olisi rakkaus suorittaa suuria tekoja, mutta minulta puuttuisi usko, ei se mitään hyödyttäisi. Jos minulla olisi rakkaus, ja antaisin kaiken omaisuuteni köyhille, mutta minulla ei olisi uskoa, ei se mitään hyödyttäisi." Voimme jatkaa ja sanoa: "Usko on pitkämielinen ja lempeä, usko ei etsi omaansa, usko ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, usko ei käyttäydy sopimattomasti..."

Usko, toivoja rakkaus ovat ketjun kolme erottamatonta lenkkiä. Todellisuudessa Jumalan lahjat muodostavat kokonaisuuden. Paavali puhuu Hengen hedelmästä, ei Hengen hedelmistä (Gal. 5:22).

Täydellinen esimerkki

Kerran eräs taidemaalari katseli kuvaa, jossa Jeesus seisoi ovella ja kolkutti. Hän huomasi, että ovesta puuttui kahva, ja hän ajatteli, että taiteilija oli unohtanut sen. Hän kysyi asiaa ja sai vastauksen: "Se ovi, jolla Jeesus kolkuttaa, avataan sisältäpäin. Jeesus ei käytä väkivaltaa eikä murtaudu sisälle." Taidemaalari oli niin vaikuttunut Jeesuksen kauniista ja rakastavasta kuvasta, joka ilmaisi erikoista rauhaa, että hän pyysi saada lainata maalausta maalatakseen siitä itselleen kopion. Hänen pyyntönsä vastattiin kuitenkin kieltävästi seuraavasta syystä: "Koska kysymyksessä on alkuperäismaalaus, sitä ei voida lainata. Sitä katsellaan vain lasin alla."

Taidemaalari päätti tarkastella maalausta aina uudelleen kaikkine

yksityiskohtineen. Kun hän tuli kotiin, hiin alkoi heti maalata sitä kuvaa. Hän oli niin antautunut ja huolellinen, että hänen oli mahdollista maalata täysin samanlainen kuva. Kun hän asetti sen galleriaan, ihmiset eivät pystyneet huomaamaan eroa sen ja alkuperäisen maalauksen välillä.

Apostoli Paavali, joka johtaa meitä uskon sanasaattajien gallerian läpi, neuvoo meitä jatkuvasti pitämään Jeesuksen kuvan silmiemme edessä: "silmit luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään..."(Hebr. 12:2).

Kun Johannes oli karkotettuna Patmoksen saarella, hän sai Jeesuksen ilmestyksen näyn. Johannes antoi siitä viimeiselle seurakunnalle elävän kuvan: "Katso, minä seison ovella ja kolkutan." (Ilm. 3:20).

Me emme voi lainata Kristusta. Jos me haluamme saada kopion alkuperäisestä, meidän täytyy avata sydämemme ovi ja päästää Jeesus sisälle. Vain siten voimme olla varmoja, että meillä on elävä usko, sillä vain Hän on uskon alkaja ja täyttävä.

Onko uskoa mahdollista selittää?

Mitä usko merkitsee? Mitä se palvelee? Mitkä on sen luonteenpiirteet? Mikä osaa sillä on ja mihin se johtaa? Näihin tärkeisiin kysymyksiin vastataan yleensä vaikenemisella tai epävarmoilla, epäselvillä vastauksilla. Tunteita, kuvitteluja, mielipiteitä, henkilökohtaisia vakaumuksia ja oletuksia ei voida pitää uskona.

"Mutta usko ei suinkaan ole samaa kuin omahyväisyys. Vain se, jolla on tosi uskoa, on turvassa omahyväisyyttä vastaan. Sillä omahyväisyys on saatanan valheusko. Usko pitää kiinni Jumalan lupauksista ja tuottaa hedelmää kuuliaisuudessa." AT. s. 108.

Ehkä voisi tulla ajatus, että joku maailmankuulu filosofi tai tiedemies voisi antaa tyydyttävän määritelmän uskosta. Mutta jos me pyydämme heitä puhumaan maan synnystä, he ovat hämmentyneitä ja vaikenivat. Kukaan tiedemies ei voi antaa meille täydellistä vastausta. Luomisen ja lunastuksen merkit löytävät vastauksensa uskosta (1. Kor. 1:18-21).

Usko on kultaakin kalliimpi (1. Piet. 1:7). Missä on todellista uskoa, ylpeys muuttuu nöyryydeksi kiihtymys kärsivällisyydeksi ja luottamukseksi Jumalaan.

Usko on varmuutta. Se on näkymättömän todellisuuden toivoa. Usko merkitsee luottamusta, toivoa ilman hämmennystä tai epäilyä. Usko merkitsee alamaisuutta, kuuliaisuutta, luopumista, uhrivalmiutta, kestäkykyä, kärsivällisyyttä, intoa, työniloa. Ilman uskoa ei ole pyhitystä.

Jos haluamme olla otollisia Jumalalle, Hänen rakastamiaan ja vanhurskauttamiaan, me tarvitsemme uskoa. Usko on yhdysside Jumalan ja Hänen kansansa välillä. Missä ei ole nöyryyttä ja lempeyttä, ei voi olla uskoa. Vaikka uskolla on lempeys ja nöyryys perustana, sillä on erityinen voima, joka voi voittaa tulen, nälän ja aseet (Hebr. 11:33-38). Todellinen usko saa aikaan rohkeutta ja voimaa. Se pitäytyy kiinni Jumalan lupauksissa eikä päästä irti, ennen kuin on ne saanut. Usko ei siirrä ainoastaan vuoria, vaan se saa Jumalan voimallisen käsivarren liikkeelle. Vain todellinen usko voi voittaa maailman. "Sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme." (1. Joh. 5:4). "...ellette usko, niin ette kestä." (Jes. 7:9).

Mutta uskoa täytyy harjoittaa. Usko on Jumalan lahja, mutta meidän on itse käytettävä sitä. Usko on käsi, jolla sielu tarttuu jumalallisiin suopeuden ja armon tarjouksiin.... Kun luotamme täysin Jumalaan ja Jeesuksen, synnit anteeksi antavan Vapahtajan, ansioihin, saamme kaiken toivomamme avun." PP. s. 413.

"Valvo, rukoile, tee työtä - se on todellista uskon elämää. 'Rukoile lakkaamatta', se tarkoittaa, ole aina rukouksen hengessä, niin silloin olet valmiina Herrasi tulolle." T. V, s. 235.

Mutta millainen usko?

"Edessämme oleva tuskan ja ahdistuksen aika vaatii sellaista uskoa, joka voi kestää väsymystä, viivytystä ja nälkää – uskoa, joka ei horju ankarassakaan koetuksessa. Kaikille annetaan koeaika, jolloin voi valmistua tuota ahdistuksen aikaa varten. Jaakob voitti, koska hän oli kestävä ja päättäväinen. Hänen voittonsa on todistus hellittämättömän rukouksen voimasta. Kaikki, jotka pitävät kiinni Jumalan lupauksista, kuten hän piti, sekä ovat ylitä innokkaita ja kestäviä, kuin hän oli, tulevat myös voittamaan, niinkuin hän voitti." ST. s. 603.

"Usko on todellista sielun elämänverta. Sen läsnäolo antaa lämpöä, terveyttä, kestävyyttä ja oikeaa arvostelukykyyä. Sen elinvoima ja energia saavat aikaan valtavan, vaikkakin alitajuisen, vaikutuksen. Kristuksen eälmä sielussa on kuin vesiaalto, joka ponnistaa iankaikkiseen elämään." T. VI, s. 472.

Usko, rakkaus ja kaikki muutkin hengelliset lahjat ovat osa Kristuksen luonnetta. Sen sijaan, että vain uskoisimme Kristukseen, olisi parempi,

niin kuin muutamista jakeista voimme lukea, jos meillä olisi Jeesuksen usko. Monet ihmiset uskovat Kristukseen, mutta vain harvoilla on Hänen uskonsa. Siksi meidän ei tule vain rukoilla, että uskomme on Kristuksessa (Luuk. 17:5), vaan myös koko sydämeistämme rukoilla: "Herra, vahvista meidän uskoamme!" Aamen!

Veli M. Mascera

Missä on kotipaikkasi?

Muutettuani uuteen asuntoon minulta kysyttiin useamminkin kerran: Oletko jo kotiutunut sinne? Onko näin sinultakin kysytty? Jos voit vastata positiivisesti, niin se on ihana asia. Mutta Jumalan sana varoittaa meitä hebrealaiskirjeen 13:14 sanoilla: Sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme. Sen vuoksi meidän täytyisi paljon enemmän kotiutua tuohon taivaalliseen kaupunkiin. Psalmissa 103:13, 14 sanotaan: "Ihmisen elinpäivät ovat niinkuin ruoho, hän kukoistaa niinkuin kukkanen kellolla. Kun tuuli käy hänen ylisensa, ei häntä enää ole, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne." Ajan merkit osoittavat, että meidän aikamme tämän maailman kaupungeissa ovat pian ohi ja meidän täytyy valmistautua tuonne uudelle kotipaikalle.

On olemassa puita, joiden juuret ovat vain hyvin vähän maapinnan alapuolella. Ne ovat matalajuurisia. Sitten on olemassa puita, joilla on vain yksi paksu juuri. Lisäksi on vielä puita, joilla on tuo paksu juuri, mutta siitä lähtee paljon pieniä juuria joka suunnalle. Mikä näistä puista sinä olet?

Jeesus antaa meille kuvauksen rikkaasta miehestä, jonka luemme Luukkaan 12 luvussa: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: Tämän minä teen, minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvytyeni ja sanon sielulleni. Sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi, nauti lepoa, syö, juo ja iloitse. Mutta Jumala sanoi hänelle: Sinä, mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois, kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut." Tämä vertaus neuvoa meitä, etteivät työmme, terveytemme, talomme tai automme auta meitä valmistautumaan taivaan kotiin. Sen vuoksi rukoilkaamme, etteivät tulevaisuuden myrskyt meitä

kaataisi.

Psalmissa 1:3 luumme: ”Hän on niinkuin istutettu puu vesiojan tykönä, joka antaa hedelmänsä ajallaan, ja jonka lehti ei lakasta ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy.” Tämä on kuva puusta, jonka paksu juuri on syvällä maassa. Sellainen henkilö pitää lujasti kiinni Jumalan sanasta ja tietää, että hänen aikansa tämän maan päällä on rajoitettu. Mutta häneltä puuttuu kuitenkin jotain. Rakkaus lähimmäisiin ja lähetystyön henki. Vain henkilö, jolla on paksu juuri – kiinteä ja luja yhteys Jumalaan, - mutta samanaikaisesti paljon pieniä juuria joka suunnalle - rakkaus niihin, jotka ovat väärillä teillä, on se puu, jonka kaltaisia meidän pitäisi olla. Herra auttakoon meitä, että näkisimme, kuka ympärillämme tarvitsee apua ja yrittäisimme auttaa. Apostoli Paavali on meille esimerkki sellaisesta henkilöstä. Filippiäiskirjeen 1:21 luumme. ”Elämä on minulle Kristus, kuolema on voitto.” Siitä huolimatta hänen koko elämä oli rakkaustyötä lähimmäisille.

Jokainen puu kasvaa yksin, mutta niillä on juuriverkosto, jonka avulla ne pitävät yhteyttä keskenään. Näin täytyisi myöskin meidän Jumalan lapsina tehdä. ”Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskenanne rakkaus” (Joh.13:35). ”Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.” (Ilm.14:12).

Birgitta-sisko

Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Joh. 14:2.

Jäsenille, vierailijoille ja kenttien ja unionien johtajille 12. heinäkuuta 2022

Kiertokirje

Pääkonferenssin kokousten päivämäärät vuonna 2023

Rakkaat veljet ja sisaret, Kristuksen ruumiin jäsenet,

Tervehdimme teitä Jumalan sanalla Ps. 133:1-3:

”Miten hyvä ja kaunis onkaan veljesten yhteinen, sopuisa elämä! Se on kuin

kallista tuoksuöljyä, joka valuu hiuksista parralle, Aaronin parralle, ja siitä hänen viittansa reunuksiin Se on kuin aamun kaste, joka Hermonilta laskeutuu Siionin huipuille. Siionille Herra on antanut siunauksensa: siellä on elämä, ikuinen elämä.”

Toivomme, että tämän kirjeen saatuanne voitte hyvin ja olette rohkealla mielellä Herrassa tänä vaikeana aikana.

Nyt on kulunut joitain kuukausia siitä, kun tehtiin ensimmäinen virallinen ilmoitus seuraavista pääkonferenssin juhlista. Kansainvälisen matkustelun haastavan tilanteen takia alkuperäistä ajankohtaa siirrettiin myöhemmäksi. COVID19-pandemiasta johtuvia matkustusrajoituksia on nyt höllennetty, ja joissain maissa ne on poistettu kokonaan. Siksi haluamme nyt tiedottaa teille, että Jumalan armon avulla seuraavat pääkonferenssin juhlat ja edustajien täysistunto pidetään Perussa heinä- ja elokuussa 2023. Perua on siunattu yli 6000 jäsenellä, ja me odotamme tähän kokoontumiseen paljon vierailijoita Perusta, muualta Latinalaisesta Amerikasta ja koko maailmasta. COVID19:ään liittyen Peru on luokiteltu yhdeksi turvallisimmista maista, Yhdysvaltojen ja monien Euroopan maiden edelle. Sen lisäksi Perussa on paljon ainutkertaisia kohteita, joissa voitte käydä ennen juhlia tai niiden jälkeen.

Edustajat kokoontuvat 11. - 30. heinäkuuta juuri rakennetulla Carlos Kozel -klinikalla Huaralin kaupungissa, joka sijaitsee puolentoista tunnin ajomatkan päässä pääkaupunki Limasta. Klinikalla on laaja hoito-osasto, ravintola ja kahvila ja tilat 150 potilaan majoittamiseen annettuna aikana. Tämä projekti on tehty yhteistyössä pääkonferenssin ja Perun unionin kanssa, ja me uskomme, että se tukee kolmen enkelin sanoman julistusta, tarjoten terveystalvituksia monille hädänalaisille sieluille. Nyt rakennamme, ja insinöörimme arvion mukaan projekti on valmis vuoden 2022 lopussa. Lähetämme kaikille edustajille lisätietoa ja lomakkeet täytettäväksi. Jos olet edustaja, ole hyvä ja rekisteröidy nettisivullamme sda1844.org, niin saat kaikki tarvittavat tiedot matkastasi ja vierailustasi Perussa.

Yleiset kokoukset, jotka tulevat edustajien kokoontumisen jälkeen, pidetään Cajamarcan kaupungissa Perussa. Se on vuoristoinen, kuuluisa ja historiallisesti tärkeä turistikohde, jossa on kuumia mineraalilähteitä ja paljon arkeologisia nähtävyyksiä. Cajamarca sijaitsee Perun pohjoisosassa, ja se on inkojen vanha pääkaupunki. Ilmasto on viileä ja miellyttävä. Lisäksi meillä on siellä suuri moderni stadion, jolla on riittävä kapasiteetti ottaa vastaan kansainvälisiä ja paikallisia vierailijoita

ja samalla noudattaa turvavälejä.

Haluamme kutsua kaikkia veljiä, sisaria ja ystäviä tekemään matkasuunnitelmia yleisten kokousten varalle Perussa. Älä jätä väliin tätä suurta hengellistä ja kulttuurillista juhlaa! Tapaat veljiä ja sisaria ympäri maailmaa ja voit seurustella heidän kanssaan iloiten. Yleiset juhlat pidetään keskiviikosta 2. elokuuta sapattiin 5. elokuuta 2023. Saavuthan ennen 2. elokuuta, niin voit nauttia kaikista luennoista, kokemuksista, musiikkiesityksistä ja lauluista, jotka sisältyvät kansainväliseen ohjelmaan. Meillä on samankaltaisia suunnitelmia nuorisolle ja lapsille. Juhlien jälkeen on saatavilla järjestettyjä retkiä niille, jotka haluavat käydä eri turistikohteissa.

Suunnitteilla on julkaista 1.8. jälkeen rekisteröitymislista kävijöille nettisivuillamme sda1844.org. Jos suunnittelet osallistuvasi juhlille ja haluaisit saada päivityksiä tapahtumasta, rekisteröidy vierailijaksi. Siten sinulle lähetetään tietoja majoituksesta ja hinnoista, kuten myös muita tärkeitä yksityiskohtia, kun niitä on saatavilla.

Rukoilkaamme, että enkelit vielä pidättelisivät tuulia ja että Herran armosta Hänen kansansa saisi etuoikeuden ja siunauksen kokoontua näille juhlille, luottaen lupaukseen, joka on jakeessa Matt. 28:20: ”... Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” Aamen.

Teidän palvelijanne Herrassa

Saarnaaja Tzvetan Petkov - Pääkonferenssin presidentti

ODOTTAMATON PALKKA

»Mitä hyvää kukin tekee, sen hän saa takaisin Herralta.» Ef. 6:8.

Tässä elämässä meidän työmme Jumalan valtakunnan hyväksi näyttää usein lähes hedelmättömältä. Pyrkimyksemme tehdä hyvää voi olla sitkeä ja vilpitön, mutta kuitenkin emme pääse näkemään työmme tuloksia. Ponnistelu saattaa näyttää meistä turhalta, mutta Vapahtaja vakuuttaa, että työmme on taivaan kirjoissa emmekä jää palkkaa vaille.

Köyhä leski, joka pudotti kaksi ropoan Herran aarrearkkuun, tuskin ymmärsi tekonsa merkitystä. Hänen esimerkkinsä uhraamisesta on koskettanut tuhansia sydämiä kaikissa maissa kaikkina aikoina. Se on

tuonut Jumalan aarrearkkuun lahjoja ylhäisiltä ja alhaisilta, rikkailta ja köyhiltä. Se on auttanut ylläpitämään lähetystyötä, perustamaan sairaaloita, ruokkimaan nälkäisiä, vaatettamaan alastomia, parantamaan sairaita ja julistamaan evankeliumia köyhille. Hänen epäitsekäs tekonsa on siunannut valtavia ihmisjoukkoja. Ja Herran päivänä hän saa nähdä tämän vaikutuksen seuraukset. Samoin on Marian Vapahtajalle antaman kallisarvoisen lahjan laita. Kuinka monia tuon särjetyn alabasteripullon muisto onkaan innoittanut rakastaen palvelemaan lähimmäisiään! Kuinka Maria iloitseekaan saadessaan tietää kaiken tämän!

»Totisesti, minä sanon teille», missä ikinä kaikessa maailmassa evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä tämä teki, on mainittava hänen muistoksensa.» Katsoessaan tulevaisuuteen Vapahtaja puhui hyvin varmasti evankeliumistaan. Sitä oli saarnattava kaikessa maailmassa. Ja niin pitkälle kuin evankeliumi ulottuisi, Marian lahja levittäisi tuoksuaan, ja hänen vilpitön tekonsa tuottaisi sydämille siunausta. Valtakuntia nousisi ja kukistuisi, yksinvaltioiden ja valloittajien nimet unohtuisivat, mutta tämän naisen teko säilyisi ikuistettuna pyhän historian lehdillä. Siihen asti, kunnes aikaa ei enää anneta, tuo särjetty alabasteripullo kertoisi langenneelle ihmissuvulle Jumalan ylenpalttisesta rakkaudesta.

Jokainen Pyhän Hengen kehotus, joka on johtanut ihmisiä hyvyteen ja Jumalan luo, on kirjoitettu taivaan kirjaan, ja Herran päivänä jokainen, joka on antanut itsensä Pyhän Hengen välikappaleeksi, saa nähdä, millainen vaikutus hänen elämällään on ollut.

Maranata 389.

Ilmoituksia

Syysrukouspäivät 2-4.12.2022

Rukousviikko 2-10.12.2022

”Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: 'Menkäämme Herran huoneeseen.'” Ps. 123:1.

Sydämellisesti tervetuloa!

Seminaarilla Italiassa

